GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

emek

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

RUMLAR ÖNCE **ENOSİS** DEMİŞLERDİ...

ANLAŞILAN ADA'NIN TÜMÜNÜ GÖZDEN ÇIKARDILAR

...ŞİMDİ DE **GERİLLA** SAVAŞI YAPACAĞIZ DİYORLAR

15 günün takvimi

10 AĞUSTOS 1974 CUMARTESİ

- Denktaş'la Klerides'in yanyana oturtulması konferansı aksattı.
- 5 Tümgeneral Korgeneralliğe, 12 Tuğgeneral Tümgeneralliğe terfi ettiler. Kara Kuvvetlerinden 3 Orgeneral ve 7 Korgeneralin emekliye ayrılması kararlaştırıldı.
- Başbakan parti liderleriyle Kıbrıs ve Cenevre ile ilgili gelişmeleri görüştü.
- ABD'deki Ermeni'ler Türkiye'ye karşı tekrar kışkırtma kampanyasına geçtiler.

11 AĞUSTOS 1974 PAZAR

- İstanbul-Ankara yolunda 2 otobüs çarpıştı, 22 kişi öldü 57 kişi yaralandı.
- İngiltere, gergin bir sessizliğin hüküm sürdüğü Kıbrıs'taki Phantom savaş uçaklarını geri çekmeyi erteledi.
- Atina ve Londra, Türk tezini görüşmeyi kabul etti.
- Siirt'te su yüzünden son bir ayda çıkan olaylarda üç kişi öldü.

12 AĞUSTOS 1974 PAZARTESİ

- Türkiye'nin de katılacağı "İslam Kalkınma Bankası"nın sermayesini belirleyen anlaşma imzalandı.
- Deniz Kuvvetleri Komutanı Kemal Kayacan'ın hizmet süresi tamamlanınca, Oramiral Hilmi Fırat Deniz Kuvvetleri Komutanı oldu.
- İngiltere, Kıbrıs'taki üslerine askeri yığınak yaptı. Gurkha'lardan sonra Ada'ya 400 kişilik bir komando taburu gönderildi.

13 AĞUSTOS 1974 SALI

- Ecevit: "Amacımız Kıbrıs Türküne özgürce ve insanca yaşama olanağı sağlamaktır."
- Mavros Yunanistan'ın NATO'dan çekildiğini Cenevre'de açıkladı.
- Cenevre görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca
- Cenevre görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca Kahraman Silahlı Kuvvetlerimiz ikinci harekata başladılar ve büyük bir başarı ile devam ediyorlar.
- Güvenlik Konseyi ateşin kesilmesini ve tarafların tekrar Cenevre'de buluşmasını istedi.

14 AĞUSTOS 1974 ÇARŞAMBA

- Rum direnmesi bütünüyle kırıldı. Mehmetçikle mücahit Magosa'da buluştular.
- Başbakan Bülent Ecevit: "Harekat, son çözüm için işimizi kolaylaştırdı."
- Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı Başkanı ve İstanbul CHP Milletvekili Engin Ünsal ile Teşkilata bağlı gençler İngiltere konsolosluğu binasına "Emperyalizm pis ellerini Kıbrıs'tan çek"yazılı siyah bir çelenk bıraktılar.
- Amerika Türkiye'nin Akdeniz'de koyacağı yasaklara uyacağını açıkladı.

15 AĞUSTOS 1974 PERŞEMBE

- Başbakan Ecevit saat 19'dan itibaren ateşkese uyulduğunu açıkladı.
- Magosa Türk birlikleri tarafından alınırken, kalede mahsur kalan on bin Türk sevinç gözyaşları döktü.
- Denktaş: "Federe Türk Devleti kurulmuştur, sınır Türk askerinin gittiği yerdir."
- Yunanistan Cenevre görüşmelerine katılmıyor.

16 AĞUSTOS 1974 CUMA

- Karamanlis'i destekleyen Fransa Yunanistan'a askeri yardımı hızlandırdı.
- Kıbrıs'ın yüzde 40'ı kontrolümüz altında.
- Genel Kurmay Başkanı Org. Semih Sancar, " Kıbrıs Harekatında 250 şehit ve 550 yaralı verdik."dedi.
- Osman Olcay Güvenlik Konseyinde; "Fransa küçük işler yaptığında alabildiğine aşağılaşmakta"dedi.

17 AĞUSTOS 1974 CUMARTESİ

- Kıbrıs'ta en önemli tarım, turizm ve sanayi bölgeleri Türk kesiminde bulunuyor.
- Duvarlara "EOKA; Enosis için tekrar yaşıyor" diye yazan silahlı Rumlar sivillerden önce köyü terkedip kaçtılar.
- Devletbaşkanı Korutürk, Türkiye'nin daima soydaşlarımızın yanında olacağını açıkladı.
- Türk Silahlı Kuvvetleri, Rum Ulusal Muhafız Gücünün tanklarla koruduğu Piroi köyünü tamamen ele geçirdi.

18 AĞUSTOS 1974 PAZAR

- Kıbrıs'ta Amerikan düşmanlığı kanlı şiddet eylemine dönüştü. Rumlar Amerika'nın Lefkoşe büyük elçisini öldürdü.
- Kıbrıs Rum Yönetimi bir aylık kayıplarını açıkladı: 4 bin ölü, 12 bin yaralı.
- Yunan Alayının 5 tankı ele geçirildi 7 tank ve zırhlı aracı imha edildi.
- İngiltere'nin en ağır başlı gazetelerinden 'Financial Times' Başbakan Ecevit'i "Haftanın Adamı" seçti.
- Tito Korutürk'e gönderdiği mesajda Türkiye'nin denge politikasının devam etmesini diledi.

19 AĞUSTOS 1974 PAZARTESİ

- Rumlar 60 kişilik Atlılar köyündeki 57 Türkü makinalı tüfekle öldürdüler. Hükümet sözcüsü Birgit katledilen Türklerin tarlalarda açılan kitle mezarlıklarına atıldıklarını da açıkladı. Birgit'in "Klasik Yunan Uygarlığının son eseri" olarak nitelediği katliamın başka köylerde yapılmış olmasından da endişe ediliyor.
- Türkiye'ye dönmekte olan "Akdeniz" yocu gemisi Yunanistan'ın Pire limanında 5 saat alıkonarak arandı.
- Kıbrıs Barış Harekatını izleyen 3 Türk gazetecisinin 6 günden beri kayıp olduğu açıklandı.
- ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Hartman: Karamanlis'in düşebileceğini biz Türklere söylüyoruz dedi.

20 AĞUSTOS 1974 SALI

- Konferans için girişimler sonuç vermiyor. Atina konferans masasına gitmemekte direniyor; Averof, NATO'dan çekilme kararında değişiklik olmayacağını açıkladı.
- Ecevit: "Türkiye'nin isteklerinde haklı olduğu dünyada giderek daha çok kabul görüyor"dedi.
- Kayıp üç Türk gazetecisinin Rumlara esir düştükleri tesbit edildi.
- Rum Ulusal Muhafızlar ateş-kes'e uymuyorlar, 9 yaşındaki Türk çocuğu öldürüldü.
- Ecevit'in girişimi üzerine Amerika iki Fantom uçağını önümüzdeki günlerde gönderecek.

21 AĞUSTOS 1974 ÇARŞAMBA

- Rumlar yaraladıkları Yavuz ve Konuksever dışındaki 11 Türk gazetecisini serbest bıraktı.
- İşverenler geçici olarak askere alınan işçilerin ücretlerini ödeyecekler.
- Kıbrıs'taki Türk Bölgesinin acil ekonomik, sosyal ve idari sorunları için gerekli tedbirler saptandı.
- Türkiye ve İran doğal gaz boru hattı konusunda temaslarını sürdürecek ortak et kombinası için ön anlaşmaya varıldı.
- Sersemce darbenin Rumlarca ödenen faturası tam sekiz milyar lira.

22 AĞUSTOS 1974 PERŞEMBE

- Ecevit: "Görüşmeyi reddetmek Enosis sayılacak"
- Rumlar Kıbrıs'ta çete savaşı için karar aldı. Açıklama, Türkiye'nin görüşme önerisinin reddedildiği Karamanlis-Klerides buluşmasından sonra yayımlanan ortak bildiri ile yapıldı. Hükümet sözcüsü Birgit; "Türk Silahlı Kuvvetleri ateş-kesin ihlali halinde gerekli olan cevabı misli ile verecektir"dedi.
- Fiyat artış hızında 8 yıldır görülmeyen bir gerileme oldu. Haziran'da fiyat artışları %3,3 düştü, Temmuz'da da hiç artış olmadı. Bütçedeki 7 milyar fazlalık nedeniyle Kıbrıs harcamalarının kısa dönemde büyük bir etki yaratmayacağı ve 1974'ün iyi bir yıl olacağı tahmin ediliyor.
- Rumların esir aldığı yaralı Konuksever ve Yavuz serbest bırakıldı.

23 AĞUSTOS 1974 CUMA

- Genel Kurmay Başkanı Sancar: "Ada'da gerilla savaşı başlatacak olanlar bir daha mağlup olurlar"dedi.
- Rumlar, yaraladıkları Türk gazetecisi Adem Yavuz'u 3 gün gecikme ile ve uyuşturmadan ameliyat ettiler.
- 137 Türk köyü Rumların işgali altında bulunuyor.
- Türk Silahlı Kuvvetler Gününe Kıbrıs'tan gelen gazilerden bir bölük te katılacak.

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası adına sahibi Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın Müdürü İsmail Hakkı ÖNAL

★☆★

Bu sayıdan sorumlu Yazıişleri Müdürü Erol SARAÇOĞLU

★☆★

GENEL -İŞ EMEK'in bu sayısı GENEL-İŞ Basın Bürosunda tertip edilmiş Dizgi ve Filmler Hitit Ajans Matbaacılık Offset tesislerinde hazırlanmış ve Tercüman Gazetecilik ve Matbaacılık A. Ş. Tesislerinde basılmıştır.

★☆★

Fotoğraflar: Şehir Fotoğraf Ajansı

GENEL-İŞ EMEK Basın Ahlak Yasasına uyar

İDAREHANE
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 17 54 59-17 52 67
YENİŞEHİR
ANKARA

★☆★

YIL: 9-SAYI: 225
FİYATI: 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
1 EYLÜL 1974

Kapak ve Grafikler: GRAFİK STÜDYO S

GENEL-İŞ EMEK'in bu sayısı 20 bin adet basılmıştır.

GENEL-İŞ EMEK

SINIR ÇİZİLDİ

● Lefkoşe'nin 33 kilometre güneyinde Piroi bölgesindeki çarpışmalarda iki Rum tankı tahrip edildi.

● Tarafsız gözlemciler, ateşkesi ilk bozan tarafın Rumlar olduğunu, Türklerin buna karşılık vererek Piroi köyüne girip, bütün bölgeyi kontrol altına aldığını bildiriyorlar.

Piroi Köyü, Lefkoşe Larnaka kara yolunun ortasındadır

Kıbrıs Barış Harekatı'nın zaferle sonuçlanmasından sonra, taraflar Cenevre'de bir araya gelerek diplomatik bir anlaşma yapmışlardı. Bilindiği gibi ikinci Cenevre görüşmeleri kararlaştırılan tarihte başlamış ancak, Kıbrıslı Rumlar ve Yunanlı politik çevrelerce geciktirilmeye, zaman kazanmaya çalışılmıştı. Bu durumun Türkler aleyhine olacağını çok iyi bilen Hükümetimiz, daha fazla beklemeye tahammül edemeyeceğimizi belirterek ikinci Askeri Harekata başlanması için emir vermişlerdi.

İkinci Askeri Harekat büyük bir başarı ile başlatıldı ve sonuçlandırıldı. Bu harekat sonunda çizilen hatlar; ikinci Askeri Harekata başlamadan Cenevre'de ileri sürdüğümüz ve istediğimiz haklardı, yerlerdi. Yunan ve Kıbrıs Rumları bu isteklerimizi 6 gün kadar süren masabaşı görüşmelerinde kabullenmeyeceklerini belli edince Silahlı Kuvvetlerimiz üç gün içinde sınırı çizdi ve bizim istediğimiz buydu, dedi. Yıllarca Cunta ile yönetilen Yunanistan Kıbrıs Harekatı sırasında "Cunta Maskeli" bir sivil hükümeti işbaşına getirmekle bazı ülkelerin sempatisini ve desteğini kazanacaklarını zannettiler. Bu zanları bir yerde de başarılı oldu. Bazı ülkelerin basınları, Harekatın başından beri tekrarladığımız Barış niyetimizi barbarlık diye kaleme alıp, dünya kamuoyunu yanıltma çabalarına giriştiler.

İkinci harekattan sonra Ada'da sınırı çizen Mehmetçik, Rumların masa başında vermek istemediklerini süngüleri ile kazanmışlardır. Bu yenilgi Rumların ve Ada'da bulunan darbeci Yunanlı subayların zorlarına gitmiş olacak ve felsefelerine uygun olacak ki, Ada'nın çeşitli Rum bölgeleri arasında kalan savunmasız, masum Türkleri insafsızca, insanlık dışı eylemlerle katletmeye başlamışlardır. Atlılar Köyünde yaşayan 60 Türkten gözleri görmeyen iki yaşlı insanı ve bir de ele geçmeyen köyün çobanı hariç 57 kişiyi hunharca şehit etmişlerdir. Olayın meydana çıkması ile, dünyanın çeşitli ülkelerine mensup basın mensupları olay yerine gitmişler, çukurlar içinden çıkarılan cesetleri görmüşlerdir.. Annesinin kucağında birlikte can veren iki yaşındaki bebekten 70 yaşındaki ninesine kadar hepsini katleden faşistler, bu masum ve savunmasız insanlardan ne istediler? Katil Sampson'un askerleri bu suçsuz insanlardan ne istediler? Kıbrıslı Rumlar ve Yunanlı askerler bu korkunç cinayetin hesabını nasıl vereceklerdir tarih önünde ?..

Bu olayı, bu hazin ve vahşet dolu olayı seyre bile dayanamayan basın mensupları tesbit ettikleri fotoğrafları mensup oldukları gazetelere gönderdiler ve dünya kamuoyu önünde sergilediler. Türklerin Barbarlığından söz eden bazı basın mensupları, emperyalist ülkelerin yayın organları nedense bu olayı küçük haberler halinde, kısaltarak geçtiler.. Gazetelerinin iç sayfalarında göze çarpmayacak sütunlarda yer ayırdılar. Öte yandan Ada'da Rumların anlattıklarını da belirttikleri bazı olayları ilk sayfada büyük başlıklar altında yayımladı bu gazeteler. Bütün bunlar, geçmişte Türklerden derslerini almış ülkelerdir. Ve yeri gelince gene de alacaklardır.

Ne Fransa'nın faşist başkanı ile hükümeti, ne İngiltere'nin kiralık katilleri, ne Amerika'nın Harika Adamı Türkleri ve Türk Askerlerini bu haklı eylemlerinden ötürü durduramazlar.. Durduramayacaklar. Onlar Büyük Önder Atatürk'ün izindedirler ve onun evlatlarıdırlar. Üstelik te bugün başta Ecevit vardır.

Dün önümüze katılıp bir hayvan sürüsü gibi kovaladığımız Fransa.. Bugün kalkmış geçmişin acısını çıkarmak istercesine bize dil uzatıyor, öneride bulunuyor. Türk Ordusu Ada'dan çekilecekmiş te ondan sonra masa başına oturulacak anlaşma sağlanacak ve Yunanın pis darbecileri öyle çıkacakmışlar. Aklın varsa kendine kullan. Fransız, sana söyleyecek tek sözümüz var: Burnunu işimize sokma. Sen kendine uygun bir millet bul ve onunla muhatap ol. Daha Türk'ün seviyesine çıkmak için 40 yıl kangal otlaman gerek..

Diğer Yunan yanlısı devletler de öyle...

Yorum

KIBRIS SORUNUNUN SONU

İki kez silahlı ve ateşli müdahelede bulunmak durumundu kaldığımız, toprakları üzerinde 20 binden fazla askerimiz bulunan Kıbrıs'taki barışçı çabalarımızın bugünden yarına hemen bir sonuç vereceğini beklemek son derece yanlış ve tehlikeli bir görüştür.

Kıbrıs konusunda kesinlikle bilinmesi gereken bir takım gerçekler vardır. Bunlardan birincisi, Kıbrıs adasının salt Türklerin oturduğu, salt Türk çıkarlarının söz konusu olduğu bir ada olmadığıdır...

Üzülerek kabul etmek durumundayız ki, Kıbrıs adası, bundan yüz yıl önce, İngilizlere kiralanarak Türk egemenliğinden çıkmıştır ve çağımız koşulları altında da yeniden kayıtsız şartsız Türk egemenliğine girmesi, ne kadar istersek isteyelim olanak dışıdır. Kıbrıs adasında öteden beri var olan İngiliz çıkarları, 1957 ve 1960 antlaşmalarıyla, Yunanlılar gibi Türkler tarafından da kabul edilmiştir. Bütün bunların da ötesinde, Doğu Akdenizin stratejik bir adası olan Kıbrıs üzerinde, dünyanın iki süper devleti Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinin şöyle ya da böyle çıkarları söz konusudur.

Kıbrıs dendi mi, ilk ağızda kesinlikle bilinmesi gereken gerçekler bunlardır...

Gene bu arada bilinmesi gereken bir başka gerçek de, Türk Silahlı Kuvvetlerinin 20 Temmuz ve 15 Ağustostaki Kıbrıs müdahelelerinin amacı, bu ada topraklarının tümünü ya da bir kısmını Türkiye Cumhuriyeti Devleti topraklarına katmak olmadığıdır.

Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs'a, Bağımsız Kıbrıs devletinin Rum çoğunluğunun, anayasal düzeni kökünden kaldırarak adanın Yunanistan'a katılmasını sağlamak için düzenledikleri darbe üzerine çıkmışlardır. Londra ve Zürih Andlaşmalarına göre bu devletin bağımsızlığını güvence altında tutmakla yükümlü olan Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin, her birinin kullanmaya hakkı olduğu anayasal düzeni koruma yetkisini, ötekiler kullanmadığı için Türkiye tek başına kullanmış ve adada iç barışı korumak üzere Türk askeri, adanın bir kesiminde duruma el koymuştur. Bu el koymanın geçici olduğu, adadaki soydaşlarımızın güvenliği kesinlikle sağlanıp, yeniden bağımsız bir devlet kurulduğu zaman, askerlerimizi geri çekeceğimiz gerçeği de bilinmelidir.

Bütün bu gerçekler böylece bilindiğinde, Ada'nın gelecekteki statüsünün ne olacağı sorusu kesin bir çözüme bağlanmadıkça, Kıbrıs sorununun son bulamıyacağı, görünen köyün kılavuz istemeyeceği kadar açıktır.

Dilemek gerekir ki, Türk süngüsünün Kıbrıs'ta sağladığı başarı, diplomasi masasında da bir an önce sağlansın, Kıbrıs Türklüğü, siyasal alanda olduğu gibi ekonomik alanda da ezilmekten kurtulsun ve Kıbrıs dolayısıyla, Türkiye ve dünya yeni sonu ne olacağı bilinmez bir savaşa sürüklenmesin.

Kıbrıs konusunda, bu gerçeğin dışında hayaller beslemek hayalperestlikten başka birşey olamaz.

genel-iş emek

Ceyhan Şubemiz Müteşebbis Heyeti çalışmalarına başlamıştır. Heyetin çalışmalarında başarılı olacağına inancımız tamdır. Fotoğrafta Müteşebbis Heyeti üyelerini görmektesiniz.

Soldan Sağa: Mehmet Aslantaş (Yönetim Kurulu Üyesi), Nihat Erzin (Şube Muhasibi), Abdullah Bağcı (Şube Başkan Vekili), Ekrem Akkuş (Şube Başkanı), Cavit Aydın (Şube Sekreteri), M. Remzi Yaman (Yönetim Kurulu Üyesi) ve Osman Tamtürk (Yönetim Kurulu Üyesi)

Sanayi ülkeleri arasındaki klasmanda:

İş kazasında birinciyiz

Eğitim noksanlığı, dikkatsizlik ve diğer çeşitli nedenler yüzünden Türkiye'de iş kazalarının her yıl biraz daha arttığı ve iş kazaları yönünden gelişmiş sanayi ülkeleri içinde birinci gelen Türkiye'de bu yüzden yılda I.7 milyon işgücünün kaybolduğu saptanmıştır.

Yapılan araştırmada kadın işçilerin daha dikkatli ve tedbirli olmaları nedeniyle, iş kazalarının kadın işçiler arasında daha az olduğu, son bir yıl içinde iş kazası geçiren I77 bin 20I erkek işçiye karşılık, iş kazasına uğrayan kadınların sayısının 4 bin 337 olduğu anlaşılmıştır.

ALMANYA'DA DA DURUM AYNI

Sosyal Sigortalar Kurumu ile İş ve İşçi Bulma Kurumu tarafından yurt içinde ve yurt dışında özellikle Almanya'da çalışan işçiler arasında yapılan bir araştırmada, Almanya'da çalışmakta olan Türk işçilerin diğer işçiler arasında en çok iş kazasına uğradıkları Türk işçi kadınlar arasında ise bu oranın çok düşük olduğu saptanmıştır. Dil bilmeme, eğitim yokluğu, işe ve çevreye uyumda çekilen güçlük yüzünden Türk işçilerinin iş kazalarına uğradıkları makinelerin süratine ayak uyduramayan ve makinelerde ilk defa çalışan işçilerin hayatlarını kaybettikleri anlaşılmıştır. Almanya'da ölen her yüz işçiden I5'inin iş kazası sonunda öldüğü anlaşılmıştır.

GENÇLER ARASINDA DAHA ÇOK

Türkiye'de iş kazalarının daha çok 20-24 yaş arasındaki gençler arasında görüldüğü ve son bir yıl içinde 20-24 yaş arasındaki I07 bin 8I5 gencin iş başında kaza geçirdiği görülmüştür. İşçilerin işlerindeki hizmetleri arttıkça ve tecrübeleri geliştikçe kaza oranı çok düşmektedir. Son bir yılda 50 yaşından yukarı olan işçiler sadece 472 kaza yapmıştır.

MAKİNE KAZALARI

Türkiye'de son bir yılda iş kazası geçiren işçilerin büyük çoğunluğu ya makine başında, ya da maden ocaklarında yaralanmışlardır. En çok ölümler ise maden ocaklarında olmuş, maden ocaklarında yaralanan I3 bin işçiden 305'i ölmüş, 4I0'u ise çalışamayacak duruma düşmüştür. Makinelerde ise, I4 bin I78 işçi yaralanmıştır.

Türkiye'de 500 bin işçi sigortasız olarak çalıştırılıyor

Şikâyetlere yol açan emeklilerin tahsis işlemlerinin biran önce düzeltilmesi için Sosyal Sigortalar Kurumu 1976 yılından itibaren elektronik beyinlerden yararlanacak

Sosyal Sigortalar Kurumu çeşitli şikayetlere yol açan emeklilerin tahsis işlemlerinin bir an önce düzeltilmesi amacıyla otomasyona gitme kararı almış ve bu konu ile ilgili olarak elektronik beyin işlemlerinin I976 yılında başlayacağını açıklamıştır.

SSK Genel Müdürü Dr. Erdal Atabek konu ile ilgili olarak "Yankı" Dergisine yaptığı açıklamada, "Bu kararla birlikte tahsis sorunlarının bir şikayet konusu olmaktan çıkacağını" belirtmiştir. SSK Genel Müdürü Erdal Atabek, halen sigortasız olarak kaçak çalıştırılan işçi sayısının 500 binin üzerinde olduğunu açıklayarak, bu sorunun çözümü için alınacak tedbirleri şöyle sıralamıştır:

Kurum, öncelikle sigorta şubelerinin çalışmalarını daha etkin ve verimli şekle koyacak, yetenekli personel, araç ve gereçler donatacaktır.

Denetim örgütü güçlendirilecek, kanun hükümlerinin aksaksız ve ısrarlı uygulaması sağlanacak, ödemelerdeki gecikmelerin önüne geçilecektir. Ayrıca sigortasız olarak çalıştırılan işçileri uyarmak amacıyla basın ve yayın organlarında kesif bir aydınlatma kampanyasına başlanacak, işçilerin sigortalı olmamakla kaybedecekleri haklar ve çıkarlar açıklanacaktır.

İLAÇ FABRİKASI I976'DA ÜRETİME BAŞLIYOR

SSK Genel Müdürü Dr. Erdal Atabek, uzun bir süredir iç politikada çeşitli tartışmalara konu olan SSK İlaç Fabrikası ile ilgili olarak da yaptığı açıklamada şunları söylemiştir:

"Kurumun ilaç sorununu çözmeye kararlıyız. Toptan ilaç alımı yanında, kurumun ilaç fabrikası kurarak üretime başlaması konusunda büyük adımlar attık. İstanbul'da bir fabrika binasını ilaç fabrikası olarak değerlendirme çalışmalarımız bitti. I975 yılı binanın bu konu için hazırlanması ve gereken makinelerle donatım dönemi olacaktır. Kurum I976 yılında kendi ilacını üretebilecek duruma gelecektir. Bunu da yalnız kurum için değil, Türkiye'de kamu sektörünün ilaç üretimine girmesi açısından ülkemiz için tarihi bir karar sayıyorum."

KURUM BÜROKRATİK EĞİLİMLERDEN KURTARILACAK

SSK Genel Müdürü Dr. Atabek, yıllardan beri sigortalı işçilerin şikayet konuları arasındaki kurumla ilgili işlemlerin gecikmesi ve etkili olmaması gibi konuların ve hastaneler sorunlarının da çözümü için gerekli idari ve teknik tedbirlerin alınacağını belirterek bunların sağlanması için de "Kurum içi demokrasiyi işler duruma getireceğini" söylemiştir.

Eskişehir Şube Kongremiz yapıldı

HİKMET SELET BAŞKAN

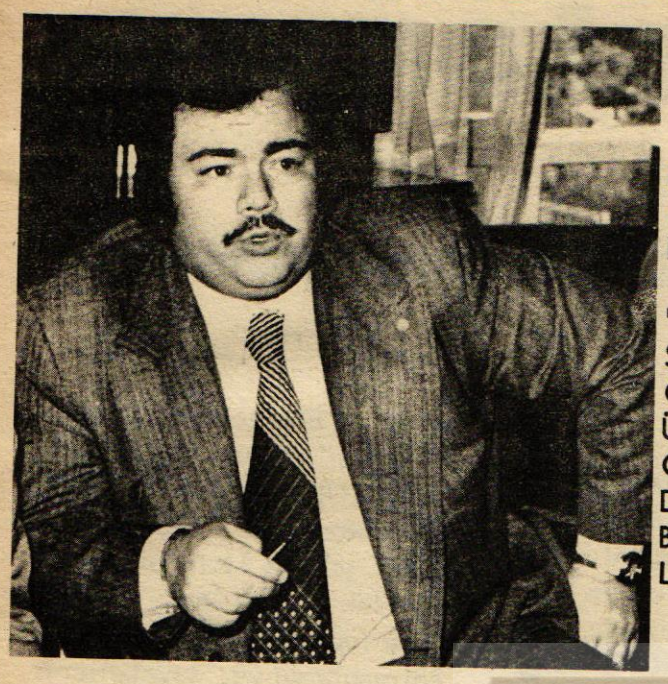

Divan Başkanı ve Genel Başkan Vekilimiz Ertan ANDAŞ

"İŞSİZLİĞİN VE SEFALETİN YOĞUN OLDUĞU ÜLKELERDE ÖZGÜRLÜKTEN VE DEMOKRASİDEN BAHSETMEK ANLAMSIZDIR"

Eskişehir Şube Genel Kurul toplantısı 11 Ağustos 1974 günü yapılmış, Şube Başkanlığı el değiştirmiştir. Yapılan oylama sonucu, Hikmet Selet'in Şube Başkanlığına seçildiği görülmüştür.

Genel Kurulda delege çoğunluğunun hazır olduğu anlaşıldıktan sonra, Şube Başkanı Sırrı Kortan'ın açış konuşması ile çalışmalar başlamıştır. Açılıştan sonra gündem gereğince Divan Başkanlığı için oylama yapılmıştır. Yapılan oylama sonunda Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş Divan Başkanlığına, Ankara 1. Şube Başkanı Cihan Erdem ikinci başkanlığa, Eskişehir Tek Gıda-İş Sendikası Başkanı Bektaş Aydoğdu ve Sendikamız Kütahya Şube Başkanı Cumhur Güner ise katipliklere seçilmişlerdir.

Divan yerini aldıktan sonra, Divan Başkanlığına da yapmakta olan Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş yaptığı konuşmada toplu sözleşme görüşmelerinden ve biten sözleşmelerden bahisle "Yurdun her bölgesinde görev yapan üyelerimizden büyük bir çoğunluğunun çalıştığı yerlerde sözleşmeler bağıtlanmıştır.. Buralardaki üyelerimize fiatların önünde seyreden haklar alınmıştır. Ancak bazı belediyeler ile yaptığımız görüşmeler henüz bir sonuca ulaşamamıştır. Bu arada şunu söylemekte yarar vardır, Kıbrıs Barış Harekatı nedeniyle geciken bu sözleşmeler de en kısa zamanda ve sendikamızın istediği şartlar dahilinde sonuçlanacak ve sözleşme bağıtlanacaktır."

Andaş, konuşmasından sonra, yavru vatan Kıbrıs'ta şehit olan askerlerimiz ve mücahitlerimiz için bir dakikalık saygı duruşu yaptırmıştır.

KONUKLARIN KONUŞMALARI

Daha sonra Genel Kurulu izleyen konukların konuşmalarına geçilmiş ve ilk sözü CHP Eskişehir milletvekili Niyazi Önal almıştır. Niyazi Önal konuşmasında Genel-İş Sendikasının işçi sınıfının bilinçlenmesi için gösterdiği çaba ve yaptığı çalışmaları övmüştür. Önal konuşmasını, ülkenin içinde bulunduğu gelir dağılımı ve ücret fiyat artışları ile ilgili olarak sürdürmüş ve iptal ettirilen Dernekler Kanunu hakkındaki düşüncelerini söyleyerek konuşmasını bitirmiştir.

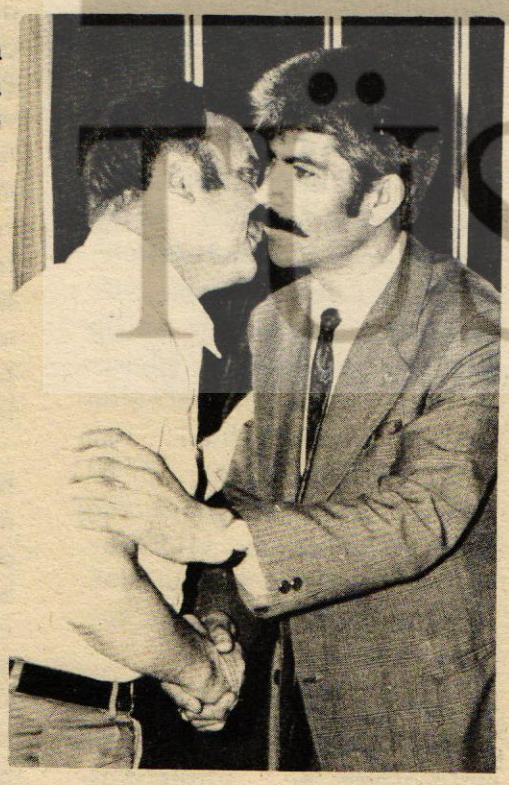

Eski başkan Kortan, yeni seçilen Selet'i öperek kutlamış ve başarılar dilemiştir. Fotoğrafta bu pozisyonu görüyorsunuz. (Fotoğraf: Hasan MERT)

Belediye Başkan Yardımcısı Hamdi Yüce ise, Belediye ile Sendikamız arasında sürdürülen iyi ilişkileri överek devamını dilemiştir.

Konukların konuşmalarından sonra üyelerden bazıları söz alarak görüşlerini açıklamışlardır. Söz alan Osman Poyraz, Hakkı Tar ve Mehmet Ali Semiz, İdare Heyetinin çalışmalarını beğenmediklerini belirterek, bazı Yönetim Kurulu üyelerinin sözleşme dışı fazla zam aldıklarını iddia eden konuşmalar yapmış ve yeni seçilecek yöneticilerden işçi sorunları ile daha yakından ilgilenmelerini istemişlerdir.

Konuşmacılardan sonra söz alan Şube Başkanı Sırrı Kortan eleştirileri cevaplandırmıştır. Kortan'ın konuşmasından sonra yeniden bir konuşma yapan Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş, Eskişehir Şubemizin Kongreye kadar süren çalışmalarının değerlendirmesini yapmış ve şöyle konuşmuştur:

"Eskişehir Belediyesi ile yapmış olduğumuz sözleşme zamanında uygulanmamıştır. Söz konusu belediyede çalışan işçilerimizin sözleşmenin zamanında uygulanmamasından doğacak haklarını yani alacaklarını, mahkemeye intikal ettirilmeden istemiş bulunuyoruz. Bunu açıklamakta yarar vardır. Halkçı bir belediye başkanının işçilere mahkeme kapısını göstermesi temsil ettiği düşünceye ters düşmektedir."

Andaş, Meclislere sevk edilen yasalara ilişkin görüşlerini açıkladıktan sonra "Sendikamızın Ankara'da 9 gün uyguladığı grevle ilgili çalışmaları delegasyona izah etmiştir. Ülkenin milli gelir dağılımındaki adaletsizliğe de değinen Andaş, "İşsizliğin ve sefaletin yoğun olduğu ülkelerde özgürlükten ve demokrasiden bahsetmek anlamsızdır." demiştir.

Kıbrıs'ta Yunan cuntası tarafından yapılan darbeye karşı hükümetin davranışını öven Andaş, Türk Silahlı Kuvvetlerinin başarısını kutlamıştır.

Andaş'ın konuşmasının tamamlanmasından sonra, gündem gereğince hesap ve çalışma raporları okunarak oya sunulmuş ve kabul edilmiştir.

SEÇİMLER

Genel Kurulun son bölümünde seçimlere geçilmiş ve yapılan oylama sonucu Hikmet Selet'in Şube Başkanlığına getirildiği belli olmuştur.

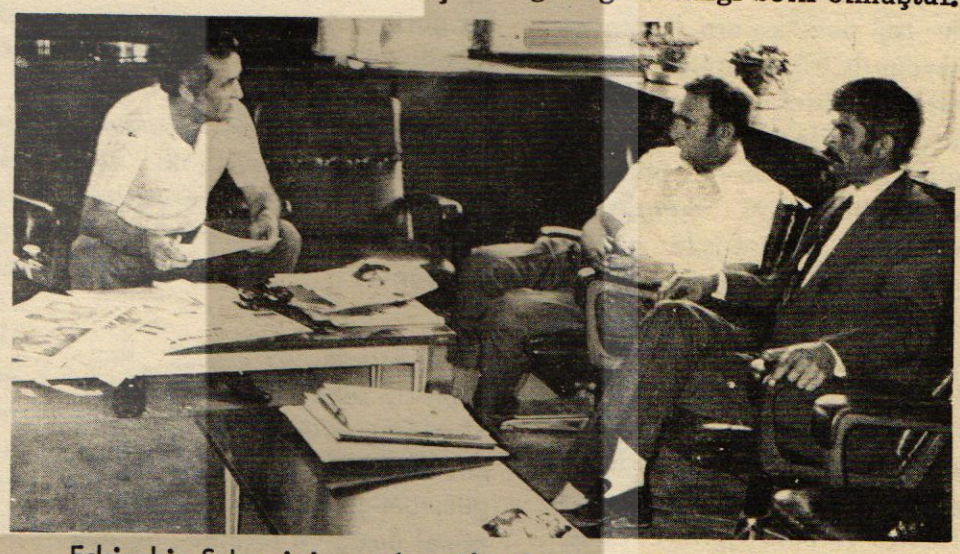

Eskişehir Şubemizin yeni seçilen Başkanı Hikmet Selet, eski Başkan Sırrı Kortan'dan Genel Mali Sekreterimiz İsmail Özbiçer ile birlikte devir teslim alırken...

Yapılan oylamada Yönetim Kuruluna Süleyman İlerigiden, Avni Erim, Osman Poyraz, Hakkı Taş, Mehmet Taş, Mehmet Yüksel ve Yüksel Özler seçilirken bu kurulun yedekleri de Kenan Doğrucan, Hasan Hüseyin Uslu, Şükrü Öz, Muhittin Çıtak, Mevlüt Kahya ve Gazi Kaçmaz olmuşlardır.

Denetim Kurulu ise şu üyelerden kurulmuştur:

Mustafa Özcan, Fikret Elkara ve Ruşen Sönmez. Yedekler: İ. Hakkı Selvi, Hüseyin Aydoğan ve Sait Gençoğlu.

Yaşar Beyaz, İlhami Bulut ve İbrahim Şen, Onur Kurulu üyeliklerine, Remzi Bayraktar, Hüsnü Gürsoy ve Ahmet Özsoy ise Onur Kurulunun yedek üyeliklerine seçilmişlerdir.

Genel-İş EMEK, Eskişehir Şubemizin yeni yöneticilerini kutlar, kendilerine çalışmalarında üstün başarılar diler.

ICFTU Kıbrıs, Yunanistan ve Türk-İş

Yücel ÖZKÖK

Ülkemizden Türk-İş'in de üyesi bulunduğu Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonunun (ICFTU) en son çıkan 15 Ağustos 1974 tarih ve ITN/16 sayılı haber bülteninde Yunanistan'la ilgili şu haber yer almaktadır:

"Uluslararası Hür Sendikalar Delegasyonu Yunanistan'ı ziyaret etti: Uluslararası Hür İşçi Sendikalara Konfederasyonu(ICFTU) ve bazı uluslararası mesleki federasyonların temsilcilerinden oluşan bir grup sendika lideri, ülkedeki sendikacılarla ve demokratik hükümetin liderleriyle görüşmek üzere 5-6 Ağustos tarihlerinde Atina'ya gitti. ICFTU Genel Sekreteri Otto KERSTEN'in Başkanlığındaki heyette, Uluslararası Tekstil, Giyim ve Deri İşçileri Federasyonu(ITGLWF), Uluslararası Ticaret ve Büro İşçileri Federasyonu(FIET), Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) ve Uluslararası Gıda İşçileri Federasyonu(IUF) temsilcileri bulunmaktadır. Heyet, Atina Havalimanında Çalışma Bakanı Costas Lascaris ve sendika liderleriyle kalabalık bir işçi topluluğu tarafından karşılanmıştır.

Düzenlenen programa göre heyet üyeleri Atina'da Başbakan Karamanlis, Dışişleri Bakanı Mavros, Çalışma Bakanı Lascaris, Sosyal İşler Bakanı ve Deniz Ticaret Bakanı ile görüşmüşlerdir. Başbakan Karamanlis'le yapılan görüşmeler sırasında, Karamanlis ICFTU yetkililerine, bütün Yunan halkına demokratik hakların tanınacağını söz vermiş ve bu yönde hür sendikaların oynayacağı önemli rolü gayet iyi takdir ettiğini bildirmiştir. Kersten ise, Yunanistan'daki diktatör rejim sırasında Yunan Demokratik Sendikacılık hareketi olan DEKE'ye ICFTU tarafından yapılan devamlı yardımı belirtmiş ve bu sıralarda çok zor şartlar altında görevlerini yapan ve mücadelelerini büyük cesaret ve başarıyla yürüten DEKE liderleriyle, onun üyelerine teşekkür etmiştir. Kersten, ayrıca DEKE, Çalışma Bakanlığı ve ülkedeki tüm demokratik güçlerin elbirliğiyle yakın bir gelecekte hür sendikacılığın kurulabileceğini ve Uluslararası Çalışma Teşkilatının(ILO) prensipleriyle tam bir uyum içinde olan bir çalışma yasasının çıkartılacağını ümit ettiğini bildirmiştir."

Yukarıdaki haberi okuduktan sonra, bası hususlarda düşünmekte ve bazı gerçekleri ilgililere hatırlatmakta yarar umuyoruz.

Beş kıtadan 89 ülkeyi temsilen 113 sendika kuruluşunun 51 milyonun üzerinde üyesini çatısı altında toplayan bu örgüt, tüm çalışmalarını belirli temel amaç ve ilkeler içinde düzenlemektedir.

Bu temel amaçlardan bazılarını şu şekilde sıralayabiliriz:

- Nerede olursa olsun dünyada bütün çalışanların haklarını savunmak,
- Temel insan ve sendikal hakları müdafaa etmek ve korumak,
- Her yerde zulüm ve diktatörlüğe, ırk, renk, din veya seks gibi ne şekilde olursa olsun bütün ayırımlara karşı mücadele etmek,
- Silahsızlanma ve barışın gerçekleştirilmesi amacıyla uluslararası anlaşma sağlanması için çalışmak.

Kuruluşundan bu yana bu amaçların açıkca belirlediği hususları uygulama çabası içinde olduğunu düşündüğümüz ICFTU yetkilileri, Yunanistan'da özgürlük, demokrasi ve sendikal hakların yeniden oluşturulması için çalışıp, oraya heyet halinde bu amaçla giderken, Kıbrıs konusunda şimdiye kadar bir anlam taşımayan bildiriler yayınlarken, acaba bu amaçlarından saptıklarının farkında değiller mi? Fikir işçisi gazetecilerin esir edildiklerinden, Kıbrıs'ta çoğunluğu çiftçi ve dolayısıyla tarım işçisi olan Türk çalışanlarının aileleriyle birlikte insanlık dışı hareketlerle karşı karşıya kaldıklarından, bütün dünya kamu oyunun yakından izlediği vahşi katliam hareketinden haberleri yok mu ICFTU yetkililerinin? Neden bazı acı gerçeklere karşı başlarını kuma sokmuş, kulaklarını tıkamışlardır?

İşte bu sırada ilk aklımıza gelen temel ilkelerden yalnız tek bir tanesi bile "Her yerde zulüm ve diktatörlüğe, ırk, renk, din veya seks gibi ne şekilde olursa olsun bütün ayırımlara karşı mücadele etmek" ilkesinin bütün dünyada, ekmek, barış ve özgürlüğü savunan en büyük işçi örgütü yetkililerince ihlal edildiği, hatırlardan çıkartıldığı aklımıza geliyor.

Bu örgüt yetkililerine, bu sütunlardan sesimizi duyuramasak bile, belki de ülkemizden bu örgütün üyesi olan Türk-İş yetkililerine bazı hakikatleri hatırlatabilir ve bu ilgilileri uyandırabiliriz düştükleri derin, bitmez kış uykusundan.

Her toplantısına gidildiği, aynı zamanda ICFTU Asya Bölgesi Teşkilatının da(ICFTU-ARO) üyesi bulunduğu halde Türk-İş'in de tamamen desteklediği hükümet politikası yönünden veya en az esir edilip bırakılan gazeteciler, çıkartma sırasında ilk şehidimiz olan bir işçi veya Kıbrıs'taki tüm çalışanlar için neden ICFTU harekete geçmiyor, yayınladığı basın bültenlerinde, bildirilerinde ilkelerini savunucu hususlara hiç yer vermiyor bugüne kadar.

Giderek, işte bu nedenlerle bu sefer bize şu noktaları da hatırlatıyor, bu uluslararası ilişkiler. Şimdiye kadar yürütülen ICFTU çalışmalarında TÜRK-İŞ yetkili ve temsilcilerinin ancak turistik gezilere çıkmış olmaları ve bu örgüt içinde de böylece hiçbir şekilde varlıklarını gösteremeyişleri. Uluslararası çalışmalarda söz sahibi olamamaları hiçbir şekilde etkin olamayışları. Sık sık yapılan uluslararası toplantılarda, uluslararası çalışmalarda ve seyehatlerde şimdiye kadar bu ilişkilerin önemini, bu şekilde çalışmalara katılmanın ne yönde yararlı olabileceğini idrek edememiş olmaları.

Evet, uluslararası çalışmalar ve bu toplantılar turistik bir gezi, akşamları kafa çekip eğlenme anlayışı içinde yapılmamış olsaydı, bu konuda yetiştirilen uzmanlara yer verilip, yetkililer artık her şeyi ben bilirim, sadece ben yapar ve kendi kendime karar veririm gibi ilkel yönetici anlayışlarından sıyrılsalardı, tüm faaliyetlere etkin bir şekilde gerektiğince katılsalardı, ICFTU örgütünde TÜRK-İŞ de olurdu, onun da dağıttığı bildiri, bu örgüt için de geçerli olurdu. Yapılan ilk çıkartma sırasında ICFTU ve diğer dış kuruluşlara gönderilen bildiriye de dikkat çekilmiş olurdu mutlaka. Uluslararası sendikal alanda biz de etkinliğimizi ispat edecek, tüm dünya sendika arenasında taraftar toplayarak bu haklı savunmamızı, uzun yıllardan beri Kıbrıs'ta ezilen, sömürülen, horlanan ve alçakca öldürülen soydaşlarımızın insanca yaşama düzenini getirme yönünde barış için yapılan atılımımızı ispatlayacaktık.

Herşeye rağmen yine kısaca hatırlatmak isteriz, "Zararın neresinden dönülürse, kârdır" demişler büyüklerimiz. Artık başımızı kumdan çıkartma zamanı geldi. Artık ilkel çalışma ve yönetici anlayışını, turistik alış-veriş gezilerini bırakalım. Yoksa Türk işçi sınıfı bütün bunları asla affetmeye cesaret edemez.

Ümidimiz, hiç olmazsa bu olayların tüm ilgililere bundan böyle gerçekleri öğretebilmiş olmasıdır.

Bakanlar Kurulu bazı illerimizde Haşhaş ekimine izin verdi...

● Afyon,Burdur, Denizli, Isparta, Kütahya ve Uşak İllerinin tamamında, Konya ilinin ise Akşehir,Beyşehir, Doğanhisar ve Ilgın ilçelerinde Haşhaş ekimi yapılacak

29 Haziran 1974 tarihinde Nihat Erim Hükümetince yasaklanmış olan haşhaş ekimine Bakanlar Kurulu yeniden karar vermiştir. Bakanlar Kurulunun, Resmi Gazetenin 1 Temmuz 1974 tarihli ek sayısında yayınlanarak yürürlüğe giren kararına göre Afyon, Burdur, Denizli, Isparta, Kütahya ve Uşak illeriyle Konya'nın Beyşehir, Akşehir, Doğanhisar ve Ilgın ilçelerinde bu sonbahardan itibaren ekim yapılabilecektir.

Bakanlar Kurulunun yaptığı toplantıdan sonra, Turizm ve Tanıtma Bakanı ve hükümet sözcüsü Orhan Birgit Başbakanlık Basın Merkezi aracılığı ile kamu oyuna şu açıklamayı yapmıştır:

BAKANLAR KURULUNUN AÇIKLAMASI

"Bakanlar Kurulu, dünya ilaç sanayiinin ihtiyacı ve Türk üretici ailesinin durumunu gözönüne alarak Afyon, Burdur, Denizli, Isparta, Kütahya ve Uşak illerinde tamamiyle, Konya ilinin Akşehir, Beyşehir, Doğanhisar ve Ilgın ilçelerinde haşhaş ekimine izin verilmesini kararlaştırmıştır.

Bu konuda, haşhaş'ın, ekimin amaçları dışında kullanılmaması için en etkin kontrol ve tedbirler de alınacak, izin bölgesi dışında ekim yapanlar hakkında yasanın koyduğu ceza müeyyideleri de uygulanacaktır."

Bilindiği gibi, haşhaş ekimi 29 Haziran 1971 tarihinde Nihat Erim hükümeti tarafından yasaklanmıştı. Bu kararla Afyon, Kütahya, Burdur ve Isparta'da 1972 sonbaharından, Denizli, Uşak ve Konya'nın Akşehir, Ilgın, Beyşehir ve Doğanhisar ilçelerinde 1971 sonbaharından beri haşhaş ekimi ve Afyon üretimi yapılmıyordu. Böylece yeni kararla önümüzdeki sonbahardan itibaren haşhaş ekimine başlanabilecektir.

BAŞBAKAN BÜLENT ECEVİT: "İNSANLIĞIN ZARAR GÖRMEMESİ İÇİN HAŞHAŞ EKİMİ EN ETKİN ŞEKİLDE DENETLENECEK"

Başbakan Bülent Ecevit, Millet Meclisi Genel Kurulunda, haşhaş ekimine yeniden izin verilmesiyle ilgili olarak açıklamalar yapmış, ekim izni verilirken, insanlığın en ufak bir zarar görmemesi için gerekli denetim tedbirlerinin de uygulanacağını söylemiştir. Hükümetin bu konudaki iyi niyet ve kararlılığından dünyada hiç kimsenin kuşkulanmamasını isteyen Başbakan, ekimin denetiminde uluslararası kuruluşlar ile dost ülkelerin tavsiye ve teknik yardımlarına da açık olunacağını bildirmiştir.

Başbakan Bülent Ecevit Genel Kurulda yaptığı konuşmada şunları söylemiştir:

"Hükümetimiz aldığı ve yayınladığı bir kararı Türkiyenin altı ilinde ve bir ilinin de üç ilçesinde sıkı bir denetime tabi olarak, haşhaş ekimine yeniden izin verilmesini kararlaştırmıştır.

Bu illerde ekim kararnamede belirtildiği gibi sınırlı olacaktır. İzin belgesine dayanılarak yapılacaktır. Ve devletin çok sıkı ve etkin kontrolu altında olacaktır. Hükümetimiz haşhaş ekimine sınırlı olarak izin verirken, insanlığın bundan en küçük ölçüde zarar görmemesi için en etkin tedbirleri almayı bir insanlık görevi bilecektir. Bundan Türk Hükümetinin bu iyi niyetinden ve kararlılığından dünyada hiç bir kimsenin kaygı duymamasını dileriz.

Şunu Hükümetimiz adına içtenlikle belirtmek isterim: Haşhaş ekiminin insan sağlığına zararlı sonuçlar vermesini önlemek bakımından gerekli denetim ve gözetim, konusunda yetkili uluslararası kuruluşların ve dostlarımızın tavsiyelerine ve teknik yardımlarına büyük bir iyi niyetle açık olacağız. Bu konuda Hükümet olarak, devlet olarak hiç bir fedakarlıktan, kaçınmayacağız

Haşhaş ekimine bazı illerde sınırlı olarak izin vermekle, milletimizin bir isteğini yerine getirdiğimize, milli bir politikanın gereğini yerine getirdiğimize inanıyoruz. Nitekim, bütün partiler, haşhaş ekiminin yeniden başlayabilmesi konusunda birleştiklerini kamu oyu önünde göstermişlerdir. Millet Meclisi'nde, bu dönemde, geçen dönemde bu konuda verilmiş bulunan bir çok Milletvekillerinin imzaladığı bir yasa önerisi bulunmaktadır. Ayrıca bugün işbaşında olan Hükümetin programında da bu konuya yer verilmiştir.

Hükümet programının bu gereğini yerine getirmek için 5 aya yakın bir süre beklememizin nedeni, bu konuda bütün dünyanın insani kaygılarını tatmin edici etkin çözümleri titizlikle aramamızdır. Bu bakımdan artık kendimizi hazırlıklı hissettiğimiz içindir ki, kanun gerekli kıldığı tarihte emrettiği tarihte, 1 Temmuz'da bu kararımızı yürürlüğe koymuş bulunuyoruz.

Dünyada afyonu insan sağlığına zararlı bir şekilde kullanacak bir meta olarak ticaret konusu yapanlar olduğunu biliyoruz. Fakat bundan kazanç sağlayanlar, geçimi geleneksel olarak büyük ölçüde haşhaşa bağlı olan Türk köylüleri değildir. Eğer öyle olsaydı, eğer Türk köylüleri gayrimeşru ticaretinden kazanç sağlama yoluna girmiş olsaydı, geçimi haşhaş ekimine bağlı olan köylülerimizi, bugün Türkiye' nin en yoksul köylüleri arasında bulunmazdı.

Haşhaş belli yörelerdeki köylülerimiz için yalnız bir geçim değildir. Bunun da ötesinde bir yaşam yoludur. Bir yaşama biçimidir. Adeta o yörelerdeki köylülerimiz haşhaşla bütünleşmiş şekildedir. Yağını haşhaşdan alır, küspesini haşhaş sağlar, haşhaşın sapından çöpünden bile, kendi mütevazi hayatı içinde yararlanarak o

Devamı Sayfa 15'de

Haşhaş ekicisi bayram yapıyor

BAŞTÜRK, SENDİKAMIZLA ANKARA, İSTANBUL VE İZMİR BELEDİYELERİ ARASINDAKİ UYUŞMAZLIK NEDENLERİNİ AÇIKLADI

6 ayı bulan ve bir anlaşmaya varılmadığı için Ankara Belediyesi işyerlerinde 9 günlük bir grev uygulamasına yol açan, ancak Kıbrıs olayları dolayısıyle ulusal birlik ve beraberliğimizin en güçlü olması gerektiği bir günde kendiliğimizden ara verdiğimiz grevin doğurduğu sancılar malumunuzdur.

Grevin nedeni ise işkolu düzeyindeki genel yetkimiz ve ücret sosyal hakların günümüzün ihtiyaçlarına göre tanzim edilmesi talebimize karşı olumsuz tutumun sonucudur.

Genel-İş Sendikasının geçen dönem Ankara Belediyesiyle imzaladığı son toplu sözleşmenin üzerinden 28 ay geçmiştir. Bu süre içinde özellikle Ankara'da hayat şartlarının Ekim 1973 sonu itibariyle tesbit olunan geçim endekslerine göre, %82 oranında ağırlaştığı açık bir gerçektir. Daha çok da işçilerin tükettiği yiyecek, içecek ve giyecek gibi istihlak maddelerinin fiatlarının alabildiğine artışı karşısında, kamu kesiminde yapılmış başka toplu sözleşmelerde 40-80 lira arası ücret artışları sağlanmışken CHP'li belediyenin Ankara'daki olanaklarını da gözönünde bulunduran Genel-İş Sendikası, 2 yıllık bir süre için, ilk yıl (1.3.1974'ten geçerli olarak) 20.-lira, ikinci yıl (1.3.1975'ten geçerli olarak) 20.-lira brüt olmak üzere 40.-TL'lık bir ücret zammı ve 5-10 liralık da parasal sosyal hak talep etmiştir. Uzlaştırma Kurulu kararları ve şifahi müzakerelerimizde ifade ettiğimiz rakkamların sınırı altında olan bu isteklerimize karşı belediye ilk yıl için 12, ikinci yıl için de 8 liralık ücret zammı ve parasal sosyal hak teklif etmektedir.

Sendikamız istekleriyle belediye tekliflerini karşılaştırdığımız takdirde, 1.3.1974 tarihinde 23.50 kuruş asgari ücretle çalıştırılan bir işçiye Sendikamızın birinci yıl olarak istediği 20 liralık ücret zammını ilave ettiğimizde bir işçinin günlük yevmiyesi 43.50 kuruş olmaktadır ki, bu rakkam bugünkü asgari ücretin 350 kuruş üzerindedir. Belediyenin birinci yıl ücret zammı olarak düşündüğü 12 liranın 23.50 kuruşluk asgari ücrete ilavesi yapıldığında bir işçinin ücreti kanunen uygulanması gereken 40.-TL.lık asgari ücretin 450 kuruş altında kalmaktadır.

Sendika alması gerekenin de asgarisi ile yetinmiştir ve daha başka bir indirim yapması söz konusu değildir.

Ankara Belediyesinin Sayın başkanına önce sözlü sonra da yazılı olarak bildirilmiş olan GENEL-İŞ SENDİKASI isteklerinin hiç değilse bundan böyle anlayışla karşılanacağını zira, konunun daha fazla beklemeye tahammülü kalmadığının bilinmesini ve bu anlayışın sağlanmasında siz sayın partimizin örgütü yöneticilerinin, üyelerinin ve dostlarımızın yardımcı olacağını umuyor, saygılar sunuyorum.

Genel-İş Sendikasının İstanbul Belediyesi ve bağlı kuruluşları ile yedi ay süren toplu sözleşme görüşmeleri, maalesef bugüne kadar bir sonuca ulaşamamıştır.

Bir anlaşma ve uzlaşmaya varılamamanın nedenleri ise, işkolu düzeyindeki genel yetkimiz ve ücret sosyal hakların günümüzün ihtiyaçlarına göre tanzim edilmesi talebimize karşı, olumsuz tutumun sonucudur.

Genel-İş Sendikasının geçen dönem İstanbul Belediyesi ile imzaladığı son toplu sözleşmenin üzerinden 28 ay geçmiştir.

Aslında Ekim 1973 sonu geçim endekslerine göre, hayat pahalılığı artışı yalnızca İstanbul'da % 82 oranında olmuştur. Özellikle daha çok işçilerin tükettiği yiyecek, içecek ve giyecek gibi tüketim maddeleri fiatlarının alabildiğine artışı karşısında kamu kesiminde yapılmış başka toplu sözleşmelerde 40-80 lira arası ücret artışları sağlanmışken, CHP'li Belediyenin İstanbul'daki olanaklarını da gözönünde bulunduran Genel-İş Sendikası, 2 yıllık süre için ilk yıl (1.3.1974'den geçerli olarak) 20, ikinci yıl (1.3.1975'ten geçerli olarak) 20 lira olmak üzere 40 liralık bir ücret zammı ve 5-10 liralık da parasal sosyal hak talep etmiştir. Uzlaştırma Kurulu kararları sınırının altında olan bu isteklerimize karşı belediye, ilk yıl için 15.-TL., ikinci yıl için de 14.- TL'lık ücret zammı ve 5 liralık da parasal sosyal hak teklif etmektedir. İşveren teklifi ile Sendikamız isteklerinin bir mukayesesini yaparsak;

1.3.1974 tarihinde İstanbul'da 25 TL.lık asgari ücretle çalıştırılmakta olan bir işçiye birinci yıl için talep ettiğimiz 20.- TL.lık ücret zammı ile yevmiyesi 45 TL'sına çıkmaktadır. Böylece bugünkü 40 liralık asgari ücrette ancak 5 TL.lık artış olabilecektir.

Belediye teklifi olan 15 liralık ücret zammı, dikkate alındığında 25 TL.lık asgari ücrete 15.- TL. ilavesiyle 1.3.1974'te bir işçinin yevmiyesi 40 TL.sı olacaktır. Yani halen uygulanan asgari ücretle eşit hale gelecektir.

Aslında görüldüğ
genel yetki ve kapsa
çok büyük bir farklı
garisi ile yetinmişti
söz konusu değildir.

İstanbul Belediye
sonra da yazılı olara
DİKASI isteklerinin
karşılanacağını zira
hammülü kalmadığın
lanmasında siz sayın
lerinin ve dostlarım
gılar sunuyorum.

---

*Genel-İş Sendi
kuruluşları ile ye
meleri maalesef
mamıştır.*

*Bir anlaşma v
denleri ise işkolu
ücret sosyal hakla
tanzim edilmesi t
sonucudur. Genel-
mir Belediyesi ile
üzerinden 28 ay ge
İzmir'deki hayat ş
riyle tesbit oluna
oranında ağırlaştı
çilerin tükettiği y
tihlak maddelerin
karşısında, kamu
sözleşmelerde 4
lanmışken, CHP'li
larını da gözönünd
2 yıllık bir süre i
larak) 22.- TL, ik
rak) 16.- lira olm
zammı ile diğer s
rın aynen tanınma
lu kararları sınır
karşı, belediye ise
larıyla yeni yaptığ
lar vermeyi teklif*

*Sendikamız iste
şılaştırdığımız ta
kuruş asgari ücre
kamızın birinci yı
ret zammını ilave
miyesi 45.50 kuru
günkü asgari ücre
diyenin birinci yıl
15.- TL.nın 23.5
pıldığında bir işçi
riyle 38.50 kuruş
halen uygulanmakt
tin 150 kuruş altın*

*Aslında görüld
sında genel yetki
rından dolayı çok
dika alması gerek
daha başka bir ind
dir.*

*Ancak bazı Ge
leri sendikamız üy
tasvip edilmeyece
mişlerdir. Bu tür
anlaşabilmemizin*

*İzmir Belediye
lü sonra da yazılı
İŞ SENDİKASI iste
le anlayışla karşıl
la beklemeye taha
ve bu anlayışın sa
gütü, yöneticilerin
yardımcı olacağın*

ü gibi, Sendika ile Belediye arasında
m dışında ücret zamlarından dolayı
ık da yoktur. Sendika isteklerinin as-
r ve daha başka bir indirim yapması

sinin Sayın Başkanına önce sözlü
ık bildirilmiş olan GENEL-İŞ SEN-
hiç değilse bundan böyle anlayışla
, konunun daha fazla beklemeye ta-
ın bilinmesini ve bu anlayışın sağ-
ı partimiz örgütü yöneticilerinin, üye-
ızın yardımcı olacağını umuyor, say-

---

kasının İzmir Belediyesi ve bağlı
li ay süren toplu sözleşme görüş-
ugüne kadar bir sonuca ulaşa-

e uzlaşmaya varılamamanın ne-
düzeyindeki genel yetkimiz ve
rın günümüz ihtiyaçlarına göre
ılebimize karşı olumsuz tutumun
İş Sendikasının geçen dönem İz-
imzaladığı son toplu sözleşmenin
eçmiştir. Bu süre içinde özellikle
artlarının Ekim 1973 sonu itiba-
n geçim endekslerine göre % 80
ğı açık bir gerçektir. Daha çok iş-
yecek, içecek ve giyecek gibi is-
n fiatlarının alabildiğine artışı
kesiminde yapılmış başka toplu
)-80 lira arası ücret artışları sağ-
Belediyenin İzmir'deki olanak-
e bulunduran Genel-İş Sendikası
çin ilk yıl (I. 3. 1974 'ten geçerli o-
inci yıl (I. 3. 1975 'ten geçerli ola-
ak üzere 38.- TL'lık bir ücret
endikalara tanınan sosyal hakla-
sını istemiştir. Uzlaştırma Kuru-
nın altında olan bu isteklerimiz e
; geçmiş yılların sarı sendikacı-
ı sözleşmelerin çok altında hak-
etmektedir.
kleriyle belediye tekliflerini kar-
edirde; I. 3. 1974 tarihinde 23.50
tle çalıştırılan bir işçiye sendi-
l olarak istediği 22.- TL'lık üc-
ettiğimizde bir işçinin günlük yev-
ş olmaktadır ki, bu rakkam, bu-
tin 550 kuruş üzerindedir. Bele-
ücret zammı olarak düşündüğü
) kuruşluk asgari ücrete ilave ya-
nin ücreti I. 3. 1974 tarihi itiba-
baliğ olmaktadır ki, bu rakkam
a olan 40.- TL.lık asgari ücre-
la kalmaktadır.
üğü gibi Sendika ile Belediye ara-
e kapsam dışında ücret zamla-
büyük bir farklılık da yoktur. Sen-
enin asgarisi ile yetinmiştir. Ve
irim yapması söz konusu değil-

nel Müdür, daire müdürü ve şef-
esi işçilere karşı hiçbir şekilde
k tutum ve davranışlara giriş-
lavranışlardan vazgeçilmesi de
belli başlı şartlarından biridir.
sinin Sayın Başkanına önce söz-
olarak bildirilmiş olan GENEL-
klerinin hiç değilse bundan böy-
anacağını zira, konunun daha faz-
mmülü kalmadığının bilinmesini
ğlanmasında siz sayın partimiz ör
n, üyelerinin ve dostlarımızın
umuyor, saygılar sunuyorum.

Basın şehitlerinin sonuncusu

İlhami SOYSAL

İkinci Kıbrıs Harekâtını izleyen günlerde, Adaya giden gazetecilerden biriydi Adem Yavuz. Bir ajansın muhabiriydi. Kıbrıs'ta, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ikinci kez girişmek zorunda kaldığı askeri harekatı, Adadaki soydaşlarımızın uğradığı zulmü yerinde izleyecek, haberleriyle, kamu oyunu aydınlatmaya çalışacaktı.

Her gazeteci gibi, Adem Yavuz'un da bir defteri, bir kalemi, bir fotoğraf makinası ve belki bir de yazı makinası vardı. Tüm teçhizatı bundan ibaretti. O Kıbrıs'a savaşmaya değil, olayları izlemeye gitmişti.

Henüz yeni yeni müesseseleşen Türk Basınının ilk savaş muhabirlerinden biriydi... Türk gazeteciliği, Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana savaş görmemiş bir ülkenin dar olanaklı basını olarak, savaş muhabirliği geleneklerine sahip değildi. Basının bir kolu olan savaş muhabirliği, ülkemizde, Kıbrıs olayları dolayısıyla yeni yeni önemi anlaşılmaya başlayan bir meslek dalıydı. . Daha önceleri, İkinci Dünya Savaşında, birkaç gazeteci, daha çok da patron gazeteciler, şöyle turistik seyahat türünden çağrı üzerine birkaç savaş cephesini uzaktan görmüşler, Kore Savaşı sırasında başta Hikmet Feridun Es olmak üzere birkaç gazeteci, cephe gerisinden ve daha çok karargah masaları başından sansasyonel birkaç haber yazıp, işi magazincilikten öteye götürmeden savaş muhabiri etiketini takınmışlardı ama, dediğimiz gibi, ciddi anlamda bir savaş muhabirliği, Türk basınında hiç mi hiç yer etmemişti.

İlk kezdir ki, Kıbrıs Barış Harekatı, gazetecilerimizi ve gazeteleri savaş muhabirliği sorunu ile karşı karşıya getiriyordu. Adem YAVUZ da, bu savaş muhabirliğinin öncülerinden biri idi...

Ne var ki, acımasız bir uğraş olan savaş, daha hayatının baharında olan bu genç gazeteciyi, en acımasız biçimde ölüm saçan çarkının dişlileri arasına aldı, un ufak etti ve bir noktada yaşam çizgisine nokta koyup bıraktı.

Bilinebilen basın tarihimizde, Adem Yavuz şehitlik şerbetini içen ilk savaş muhabirimizdir. Dileyelim ki sonuncusu da olsun...

Adem Yavuz, geçmişi pek eskilere uzanmayan basın tarihimizdeki görev şehitlerinin de sekizincisidir. Adem Yavuz'un aziz ölüsü önünde saygıyla eğilirken, tüm basın şehitlerimizin adlarını anmayı ve ölüm nedenlerini burada bilmeyenlere anlatmayı bir borç biliriz:

Türk Basının ilk basın şehidinin adı Hasan Fehmi'dir. İkinci Meşrutiyetin gerçekten anarşik bir ortam gösteren İstanbulunda, 5 Nisan 1909'da Hasan Fehmi, siyasi bir cinayete kurban gitmiş, Galata Köprüsünden Beyoğluna geçerken kurşunlanarak öldürülmüştür. Serbesti Gazetesinin başyazarı olarak İttihat ve Terakki Partisini eleştirdiği için, vurdurulan Hasan Fehim'in kaatilleri maalesef bulunamamıştır. Ölümünün ertesi günü, Hasan Fehmi'nin ölümü, gazetesinin birinci sayfasında şu sözlerle açıklanmıştır:

"Serbestî-i matbuatın ilk kurbanı, önrünü menfalarda geçirmiş olan evlâd-ı hürriyetten Hasan Fehmi Beyin, ruhuna fatiha..."

Ne kadar yazıktır ki, basınımızın ikinci, üçüncü ve dördüncü şehitleri de ayni dönemin kurbanlarıdır. İkinci Basın şehidinin adı Ahmet Samim'dir. 9 Haziran 1910'da, Bahçekapıda gene bir siyasi cinayetin kurbanı olarak tabanca ile vurularak öldürülmüş ve kaatilleri bulunamamıştır. Yakup Kadri Karaosmanoğlunun sonradan yazdığına göre, Ahmet Samim'in öldürülmesinin nedenleri şunlardır:

"Sıkı yönetim harp divanının gizli işkence usullerine ait belgeleri ortaya atmak, Soma-Bandırma Demiryolu imtiyazının verilmesindeki yolsuzlukları sergilemek..." Yani, gazetecilik görevini yapmak..

Ahmet Samim'in öldürülmeden önce, Sadayı Millet Gazetesinin bu yaman kalem savaşçısına, susmasına karşılık valilik bile teklif edildiği düşünülürse, bu basın şehidinin yüceliği daha iyi ortaya çıkar.

Üçüncü Basın şehidimiz Zeki Bey de, 10 Temmuz 1911' de Bakırköydeki evine giderken kurşunlanıp öldürüldü. Onun da kaatilleri bulunamadı. Zeki Beyin de suçu, o zamanlar yapılan bir takım yolsuzlukları, brom madeninin işletilmesi için dışardan alınan borç paraların kullanılmasında yapılan yolsuzluklar ve nihayet dönemin maliye bakanının kurulan bir bankaya ortak olmasındaki yolsuzlukları sergilemeye hazırlanmasıydı...

Dördüncü basın şehidinin ise, kesin ölüm günü bile belli değildir. Harbiye'de Atatürk'ün sınıf arkadaşlarından olan, Selanik'te Silah adıyla bir gazete çıkardığı için silahçı Tahsin diye anılan, İkinci Meşrutiyetin ilanı öncesi gizli örgütlerde önemli görevler gören bu gözü kara adam sonradan arkadaşlarıyla uzlaşmazlığa düştü. Birinci Dünya savaşı başında Sofya'ya gönderildi, gizlice geri geldi, İttihat ve Terakki aleyhine yeni bir yayın kampanyasına hazırlanırken, çağrıldığı bir gizli toplantıda Çerkez Eşref denen biri tarafından boynuna yağlı ilmik takılarak boğuldu, ölüsü gizlice Edirnekapıda bir mezarlığa atıldı ve günlerce sonra bulundu. Yıl, 1914 idi..

Türk Basınının beşinci şehidi, Kurtuluş Savaşımızın da ilk şehidi ve ilk kurşununu atan, gazeteci Osman Nevres'dir. Öteki adıyla Hasan Tahsin... 15 Mayıs 1919'da, İzmirde Hukuk-u Beşer Gazetesini çıkarmakta olan Osman Nevres, Yunan İşgal ordusunun İzmir'e çıkması üzerine, bu ordunun bayraktarını tabancala vurmuş ve hemen orada süngülenerek şehit edilmiştir. Takma adıyla Hasan Tahsin gerçek adıyla Osman Nevres Recep, Kurtuluş Savaşının başlamasının işaretini veren, ilk kurşunu atan kişi olarak bugün İzmir'de Kordon Boyunda anıtlaşmıştır. Ama asıl anıtı Türk milletinin yüreğindedir.

Cumhuriyetten sonra, gazetecilere karşı gene siyasi cinayet teşebbüsleri olmuş, yazılanlardan huzursuzluk duyanlar gene gazetecileri tuzak-

Devamı Sayfa 15'de

"Zafer, her zaman yürekli olanındır"

Lefke,Kıbrıs'ın mandalina ve portakal cenneti..Mehmetçik'in yıldırım harekâtı ile aldığı şirin bir kasaba..İçinde bulunan mücahitlerin aylardır başarı ile savunduğu bu kent şimdi tamamen Türk oldu.. Bindirilmiş birliklerimiz Lefke'ye girerken tüfeklerini havaya kaldırarak kendilerini alkışlayan Lefkelilere zafer selâmı veriyorlar. ..Sevinç gözyaşları döken Lefkeli Türkler - den biri,"İşte geliyor on bir yıldır rüyalarımızda gördüğümüz Mehmetçik" diye bağırdı.Daha sonra ekledi"Zafer yürekli olanındır."

FAHRETTİN SALKAYA'YI YİTİRDİK

Sendikamız İstanbul Beyoğlu Şubesi üyelerinden Fahrettin Salkaya geçirdiği bir kaza sonucu aramızdan ayrılmıştır.

İtfaiye Müdürlüğünde görevli olan Fahrettin Salkaya,aynı zamanda Sendikamızın işyeri baştemsilcisi idi.Ne var ki kaza zincirine bir halka daha eklenmiş ve Sendikamız camiasında, mesai arkadaşları ve yakınları arasında sevilen üyemiz Fahrettin Salkaya 11 Ağustos 1974 günü ebediyete intikal etmiştir.

Genel-İş EMEK, merhuma tanrıdan rahmet, ailesine,yakın ve dostları ile arkadaşlarına başsağlığı diler.

Atina Batı ülkelerinin sempatisini kazanmak uğruna her yola başvuruyor

Yunanistan masa başına geç oturmak için çare arıyor

Karamanlis yönetimindeki Yunanistan hükümetinin Türkiye'nin önermekte olduğu "Federatif" çözüm yoluna karşı çıkmakla birlikte iki toplum için geniş bir özerk yönetim tipi olan "Kanton" sistemine yanaştığı bildiriliyor.

Diplomatik alanda bir başarıyı zaman kazanmakla mümkün gören Yunanistan masa başına geç oturmak için her türlü çabayı harcamaktadır.

Başbakan Karamanlis, Dışişleri Bakanı Mavros, Savunma Bakanı Averof Yunanistan'ın dış ülkelerdeki temsilcileri ve Yunanistan dışında yaşayan Rumlar, zamandan kazanmak için yoğun çaba harcamaktadırlar. Karamanlis hükümetinin kendi lehine olan 2 büyük unsuru çok iyi kullanmak istediği anlaşılmaktadır. Bu iki unsur şöyle anlatılmalıdır.

1- Yedi yıllık bir askeri diktatörlük rejiminden sonra sivil idareye dönen Yunanistan'ı desteklemek isteyen demokrasi ile idare edilen batı ülkelerinin sempatisi.

2- Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunan Makarios'un tekrar Cumhurbaşkanlığına gelmesini isteyen tarafsız bloka dahil ülkelerle, doğu bloku ülkelerinin desteği.

Karamanlis yönetimindeki Yunanistan hükümetinin Türkiye'nin önermekte olduğu federatif çözüm yoluna karşı durmakla birlikte iki toplumun için geniş bir özerk yönetim tipi olan kanton sistemine yanaştığı belirtilmektedir. Öğrenildiğine göre Kıbrıslı Rumların büyük bir kesimi de bu tezi desteklemektedir. Yunan hükümeti yetkililerinin ifadelerine göre federatif çözüm sistemi 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti anayasasına aykırıdır denilmektedir. Yunan yetkilileri böyle bir çözüm yolunun kabulü için"Bütün Kıbrıs toplumunun referandumla onayı alınmalıdır" demektedirler. Belirtildiğine göre Yunan hükümeti temsilcileri ne zaman olacağı belli olmayan Cenevre barış görüşmelerinde bu kanton tezini öne süreceklerdir. Bildirildiğine göre Kıbrıs Rum kesiminin temsilcileri Türkiye'nin coğrafi temele dayalı federatif sistem tezini kabul etmelerine olanak olmadığını, çünkü Ada'nın en bereketli topraklarının, Türk kesiminin elinde kaldığını ifade etmektedirler.

LONDRADA' Kİ YÜRÜYÜŞ: Kıbrıs'ta Rum mezalimini protesto etmek için Londra Kıbrıs Türk Cemiyeti bir sessiz yürüyüş düzenledi. İngiltere'deki türkleri temsilen 4 bin kişinin katıldığı yürüyüşte, üzerinde, "Rum katliamının kurbanları olan Türklerin anısına" yazılı bir sembolik tabut da taşıyan soydaşlarımızın olgun gösterisi ilgi çekti.

BAŞSAĞLIĞI

Sendikamızın Kayseri Şubesine bağlı Niğde Belediyesinde çalışan üyelerimizden Nurettin Beşer'in evinde çıkan bir yangın sonucu iki çocuğu dumandan boğularak ölmüşlerdir.

Nedeni anlaşılamayan yangın sırasında içeride bulunan Nuran (3) ile Kezban (4)dumandan boğularak ölmüşlerdir.

Genel-İş EMEK, Evinin yanı sıra çocuklarını da yitiren üyemizin çocuklarına Tanrıdan rahmet, kendisine ve ailesine başsağlığı diler.

Rum baskıları altında yaşayan ve yıllarca işkence gören Türkler nihayet kurtulmuşlardı.. Türk askerleri kurtardıkları Türk kesimlerinde ençok çocuklara itibar etmiş ve onları bağırlarına basmışlardı.Fotoğrafta çocuk özlemini ve çocuk sevgisini kana kana dindiren Mehmetçikler görülüyor.

KIBRIS'IN YÜZDE 40'I ELİMİZDE

Kıbrıs'ta Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından elde edilen toprakların Ada yüzölçümünün yüzde 40'ını teşkil ettiği, ilgililerce tesbit edilmiştir. Böylece coğrafyaya bağlı federasyon fiilen gerçekleşmiştir. Üstelik Girne'den sonra Magosa'da da bir deniz kapısına ulaşan Türk toplumunun güvenliği en iyi biçimde sağlanmakta, Rum üstünlüğüne dayanan yönetim sona ermektedir.

Türkiye'nin bu yüzde 40'a ulaşan toprak ölçümü ile barış masasına daha güçlü oturacağı ve karşı tarafın anlaşmaya yanaşmaması halinde yüzde 33'ten geri gitmemek şartı ile bazı sınır değişikliklerine razı olabileceği belirtilmektedir. Ankara'daki yetkili çevreler, Cenevre'de bundan önceki görüşmelerin, Yunanistan'ın Ada'nın tümüne yerleştiği için uzadığına işaret etmektedirler.

BİR DÖNÜM NOKTASI

Yunan Başbakanı Konstantin Karamanlis'in "Kıbrıs'ta Türkiye ile savaşmak olanağımız yok"sözü iki günden beri, Başkent Ankara'da siyasal çevrelerde başlıca konulardan biri olmuş ve olumlu yorumlara yol açmıştır. Tarafsız gözlemciler bu suretle Türk -Yunan ilişkilerinde yeni bir dönemin açılacağını, yakın bir gelecekte Ecevit ile Karamanlis arasında bir buluşmanın beklenebileceğini belirtmişlerdir.

Rumlar kaçarken kitle halinde katliam yaptılar

● Magosa'nın Atılılar köyünde açılan bir çukurdan 30 adet ceset çıktı. Dokuz yaşındaki bir çocuğun cesedi, anne ve babasının cesetlerine sarılmış bir halde bulundu. Cesetler kurşunlarla delik-deşik edilmişti.

● Bir Türk yerleşme bölgesi olan Atılılar köyünde başka çukurlar - dan çıkarılan cesetlerle, toplu halde öldürülen Kıbrıs'lı Türklerin sayılarının 57'yi bulduğu anlaşılıyor. Katliamdan sadece 3 kişi kurtulabildi.

İşte Rum barbarlığı

Cephede Türk süngüsünün önünden arkasına bile bakmadan kaçan Rum barbarlar, Magosa'nın bir Türk yerleşme bölgesi olan Atılılar köyünde korkunç bir katliama giriştiler ve 57 soydaşımızı stenlerle tarayarak öldürdüler. Katliamdan sonra cesetlerini buldozerlerle açtıkları çukurlara gömen barbar Rum sürülerinin bu hareketi yurtta büyük bir infial uyandırdı. Fotoğrafta Barbar Rumlar tarafından öldürülen ana-oğulun cesetleri görülüyor

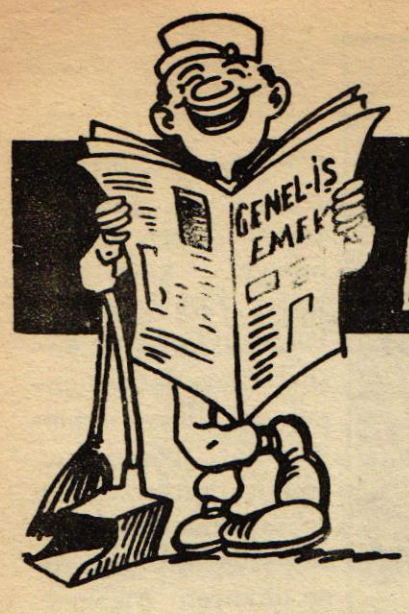

MİZAH..!

DELİ ARANIYOR

Geçmiş bir tarihte Pazar kaymakamı, tahrirat kâtibini çağırmış:

— Kâtip efendi, araştır her köyden birer deli bul getir, deniş.

Kâtip efendi kolları sıvamış, sadece bir köy hariç her köylen güç belâ birer deli bulmuş kaymakamın huzuruna getirmiş.

Bu eksikliği gören kaymakam:

— Her köyden birer deli buldun. İyi, hoş ama, peki ..... köyünden niye hiç yok? diye sormuş.

— Valla beyim bulamadık.

— Yâni ilâç için koskoca köyde bir deli mi bulamadınız?

— Öyle değil, akıllı bulamadık!

İhtiyatlı şoför

Zengin adam, yeni alacağı şoföre:

— İyi bir şoför müsünüz? diye sordu. Çünkü hiçbir tehlikeye atılmayan, her şeyde garantili hareket eden, ihtiyatı seven bir şoför arıyorum...

Şoför cevap verdi:

— Ben aradığınız gibi iyi bir şoförüm. Bir yıllık maaşımı peşin verirseniz derhal işe başlayabilirim...

— «Selâm bayrağım sana..
Dalgalan kana kana!..»

ONU DA MI ÇALDIRAYIM?

Tüccarın biri ne vakit piyasadaki alacaklarını toplamaya çıksa cebindeki paraları hırsızlara soydururmuş. Bir defasında: «Yanına bir tabanca alsana» demişler.

— Tamam kaptırmadığım bir o kaldı demiş.

20 TEMMUZ ZAFERİ

Elli yıl harp görmedik, zannettiler uyuştuk
Bu kez Ege yerine Akdeniz'de buluştuk.
Gizikis fıtık oldu kendini kasa kasa
Barış için geçtik biz diplomatik temasa.
Dilde nakarat oldu çanak, çömlek, sahanlık
Düşmezlerdi hatâya, düşünseler bir anlık.
Kenetlendik milletçe, birlik olduk hepimiz
Bizi anlamakta çok geç kaldın Gizikis!
Verilecek taviz yok barış istedik barış
Gördün fayda vermedi Sam Amcana yalvarış.
Gizikis korkusundan elçi koydu araya;
Gönderdi Sisko'yu tez elden Ankara'ya.
Sisko fan fin fon etti, olmuştu ağaçkakan
Ötsün diye bir müddet mühlet verdi Başbakan
Kesin karar verildi. Çıkarma yapılacak!
Barış için tarihte bir sayfa açılacak.
Sisko 48 saat mühlet diyordu bu kez
— Bu sürenin içinde sağlanacak ateş kes —
48 değil, 848 saat verdi Ecevit
Biz çıkarma yaparken sen de arada gel-git!
Bizler mermi yerine attık barış mesajı
Çoktan beri kaşından hak ettin sen masajı.
Mehmetçiğin gönlünde yoktu başka bir tasa
Savaş bir şey değil ya.. şu sıcaklar olmasa...
Silâhlara sarıldık sığınıp yaradana
Ya tarihi okusan veya sorsan babana;
Silâhsıza saldırıp, mâsumu katletmezdin
Bu sıcakta ensene böyle tokat yemezdin.
Fazla lâfa lüzum yok. Silâhlar konuşacak
Beş Parmak Dağlarında askerimiz coşacak.
Kükredi aslanlar yırtarlarken kafesi
Girne'ye tez ulaştı şanlı ordumun sesi.
Mehmetçikler her zaman yılmadı yılmayacak
Haksızlığın beyninde süngümüz parlayacak.
Böyle niyetlerle biz çıkıyorduk Girne'ye
Büyük küçük tek kalbiz Hakkâri'den Edirne'ye
Girne'den Lefkoşe'ye az zamanda gidildi,
En uzun gönderlere Türk bayrağı çekildi.
Dünya duydu Türk'lerin haksıza; dur! sesini
Düşürdük süngümüzle Yunan'lının fesini.
Kazanılan zafere tüm dünya hayran kaldı
Bu olaydan en fazla Yunanistan ders aldı.
Demokrasi gönderdik Atina'ya kaka-ite;
Selâm şanlı Ordu'ya, selâm Bülent Ecevit'e!..

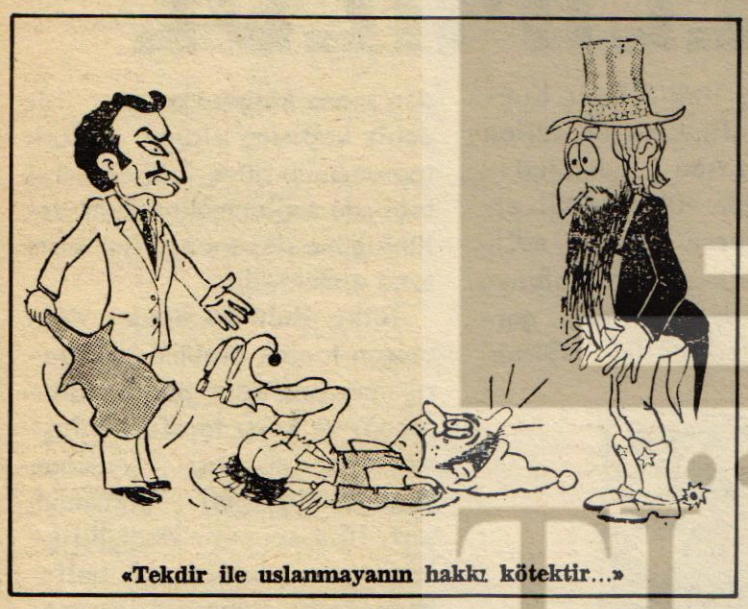

«Tekdir ile uslanmayanın hakkı kötektir...»

Büyük avantaj

Delikanlı evine girerek:

— Solange ile nişanlandık! diye bağırdı sevinçle.

Aperatifini almakla meşgul olan babası, son yudumunu alırken neredeyse boğulacaktı, hayretle:

— Alay mı ediyorsun? diye sordu.

— Ne münasebet! Son derece ciddiyim...

— Ama, kızın beş kuruşu bile yok... Meteliksizin biri...

Anne, daha yumuşak bir sesle ekledi:

— Üstelik tutumlu da değil.

Erkek kardeşi söze karıştı:

— Üstelik hiçbir sporla meşgul değil.

Ablası da fikrini açıkladı:

— Yüzü çilli.

— Çok sigara içiyor, dedi amcası.

Teyzesi durur mu hiç:

— Giyinmesini bilmiyor, zevksiz, dedi.

Delikanlı çevresine baktı, aile-de konuşacak başka kimse yoktu, o zaman:

— Belki hepiniz haklısınız, dedi. Ama muazzam bir avantaja sahip!

— Nedir? diye bir ağızdan sordular odadakiler.

— Ailesi yok.

Çizme

Bir kadın, İtalya'dan dönen arkadaşına:

— Yahu, dedi, sana bir şey soracağım: Şu İtalya gerçekten de çizme biçiminde mi?...

NE DEMEKMİŞ?

Sıcaklar bastırdığı için, dersler genellikle sıkmaya başlamıştı bizleri. Zil çaldı. Hocamız programı aksatmamak için, zile aldırış etmedi. Anlatıp duruyordu sürekli. Arka sıralardan sabrı tükenen bir arkadaş:

— Hocam gople ki gidek artık, dedi.

Hocamız dersi kesti. Fakat «Gople» yi (bırak) anlamına geldiğini bir türlü çözümleyemedi ve:

— «Gople» ne demek acaba çocuklar? deyince, yanıbaşımdaki arkadaş fırladı ayağa, bağırarak:

— «Gople» demek, seple (salıver) demektir, dedi.

Hoca oturduğu kürsüden katıla katıla gülmeye başladı.

BİLMİŞGİLLER AİLESİ

grafik stüdyo 8

ATASÖZLERİNDEN DERLEMELER

- Bülbülü altın kafese koymuşlar, «Cik cik» demiş.
- Sakla samanı, ayır ev kiranı.
- Ayağını yorganına göre, elini erişebildiğin yere kadar uzat.
- Ak akçe kara gün, al akçe ak gün içindir.
- Damlaya damlaya göl, göl birikir sel, sel büyürse felâket olur.
- Sağlam kafa sağlam vücutta, sağlam yemek sağlam midede bulunur.
- Aç ayı oynamaz, tok ayı yerinde durmaz.
- Çocuksuz evde, sucuksuz yemekte tad olmaz.
- Akıl yaşta değil başta, en büyük sevinç maaşta.
- Akacak kan damarda, Sütlüce otobüsü Tepebaşı'nda durmaz.
- Üzüm üzüme baka baka kararır, yumurta yumurtaya bakarak kırılır.

Karı koca dargınlığı

Bir müddetten beri birbirleriyle dargın olan karı koca, ayrı odalarda yatıyorlardı. Konuşmak zorunda oldukları şeyleri bir kâğıt üzerine yazarak odalarına bırakıyorlardı. Bir akşam kadın, yatacağı zaman, gecedolabının üzerinde bir küçük kâğıt buldu. Kâğıtta: «Sabah beni saat beşte uyandır» sözleri yazılıydı. Ertesi sabah, erkek saat sekizde uyandığında, masasının üzerinde şu sözler yazılı olan kâğıdı buldu: «Haydi kalk, saat beş».

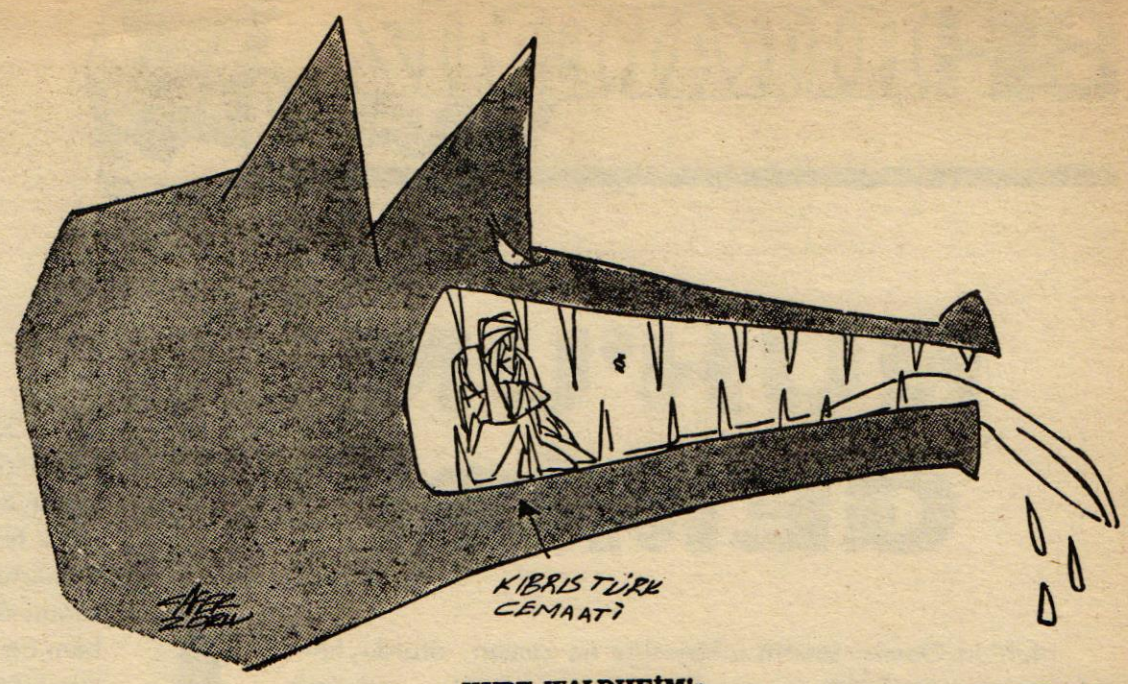

«KURT WALDHEİM!»

— Şunun canına okuruz ama, bunlarla savaşmak zor!..

ELEKTRİKÇİ

Bir hanımın papağanı vardır, bir gün hanım; papağanını evde bırakarak alış veriş için çarşıya çıkar.

Hanımın evi terketmesinden biraz sonra, eve elektrikçi gelir ve kapıyı çalar, içerden papağan:

— Kim o? diye sorar.

Dışarıdaki:

— Elektrikçi!... der.

Papağan tekrar:

— Kim o?

Adam sinirli olarak:

— Elektrikçi!... der.

Bu soru ve cevaplar tam ellidokuz defa tekrar edilir, en sonunda dışarıdaki adam kapının önüne yıkılır kalır.

O sırada çarşıdan evine dönen hanım, kapısının önünde birisinin baygın bir şekilde yattığını görünce:

— Kim o? diye bağırır.

Bu defa içeriden papağan cevap verir:

— Elektrikçi!

Korkunun sebebi

İki arkadaş bir gazinoda oturuyorlardı. Biri:

— Söyle Ernest, dedi, her geçen otomobil klâksonu işittikçe neden korkuyla sıçrıyorsun?

— Nedenini anlatayım, dedi diğeri içini çekerek. Bir süre evvel karımı otomobil ile kaçırmışlar. dı. Şimdi de, ne zaman klâkson sesi işitsem, onu kaçıran adamın geri getirmesinden korkarak sıçrıyorum.

Sadık kadın!

Bir erkek, arkadaşına:

— İnan bana dostum, dedi, dünyada benim karımdan daha sadık hiçbir kadın yoktur.

— Böyle konuşma, diye arkadaşı karşı koydu, karının seni tam altı defa terkettiğini herkes biliyor...

— Evet ama, her seferinde de yine bana döndü.

Korkunç itiraf

Genç hizmetçi, bir çocuğu olacağını madama bildirdi.

— Çocuğun babası her kimse neden onunla evlenmiyorsun? diye madam sordu.

Hizmetçi:

— Evlenebilmemiz için önce onun boşanması lâzım, dedi.

— Ah! Kimden?

— Sizden.

Genç yıldız

Güzel yıldız namzedine bir arkadaşı sordu:

— Yaşlı milyoner dostunla evleneceğin söyleniyor, doğru mu?

— Doğru, diye yıldız namzedi cevap verdi. Ama yazı bekliyorum. Yazın geceler daha kısa olur.

Ufak kavga

Doktorun telefonu çaldı. Bir kadın sesi, telâşla bağırıyordu:

— Aman doktor.. çabuk bize geliniz, sanırım kocam öldü!...

— Bunu nasıl anladınız madam? diye doktor surdu.

Kadın açıkladı:

— Ufak bir kavgaya tutuşmuştuk. Ben de kafasına hamur oklavasıyla vurdum. Yere düştü. Omuzuna baldırlarına, hırsını alamadığımdan tekmeleri indirdiğim halde hiç kıpırdamıyor!...

Yeni bir kur yapma sistemi

Yaşlı adam, yanındaki masada yemek yiyen genç kıza soruldu:

— Matmazel, yemek borcunu sizin yemek borcunuzla beraber ödememe izin verir misiniz?.. diye sordu.

HAYDİ BASTIR

Tanrı köle yaratmış; özgürlük nene gerek
Anan saray yosması, babansa tam bir dönek!
Bizans artığı Cunta, sen kimsin kimdir Grek?
Çarıklı, ardı açık, çengiden daha köçek:
  Ey Cunta, senin adın olsa olsa paspastır,
  Kıbrıs'ta şenlik - düğün, Enosis'teki yastır.
Sen kendi yararını ulusundan yüce tut;
İşkembeni doldurup, yaptığın zulmü unut,
Asayiş berkemâldir lafiyle halkı uyut
Bu zorba yönetime devamda var mı umut:
  Eşkin, rahvan dururken illâ huyun tırıstır
  Boğazına tıkanan Yavru Vatan Kıbrıs'tır!
Eşkıya pençesinde Yunanistan kapkara
Günleri yaşıyorken mecbur oldun kumara;
Tam huyuna göreydi Sampson denen maskara
Sen katilsin, o katil; Enosis bir numara:
  Cunta, oğlun Sampson'sa baban da Grivas'tır
  Ful Rua sökmez dümbük; Türkiye Kare As'tır!
Elli yıldır kaşındın, unutmadın geçmişi,
Sırası geldi sanıp gûya çektin kirişi
Sam Amca dümeniydi Ege'de petrol işi;
Hangi mantıkla çocuk kovaladın keşişi:
  Belki günahlarını satın alır manastır
  Hak hukuk varsa eğer; değirmen Karakas'tır!
Ne de olsa bir çocuk, belki uslanır dedik;
Ağladı pışpışladık, şımardı; yuttu kemik.
Göz değil oğlandaki maymunda arka delik,
Ne kadar uyardıksa hiç tınmadı üstelik:
  Haddini bilmeyene kötek elbette hastır!
  Cunta eşkıyasına bastır Mehmetçik bastır!..

— Amerika yardımı kesti. —

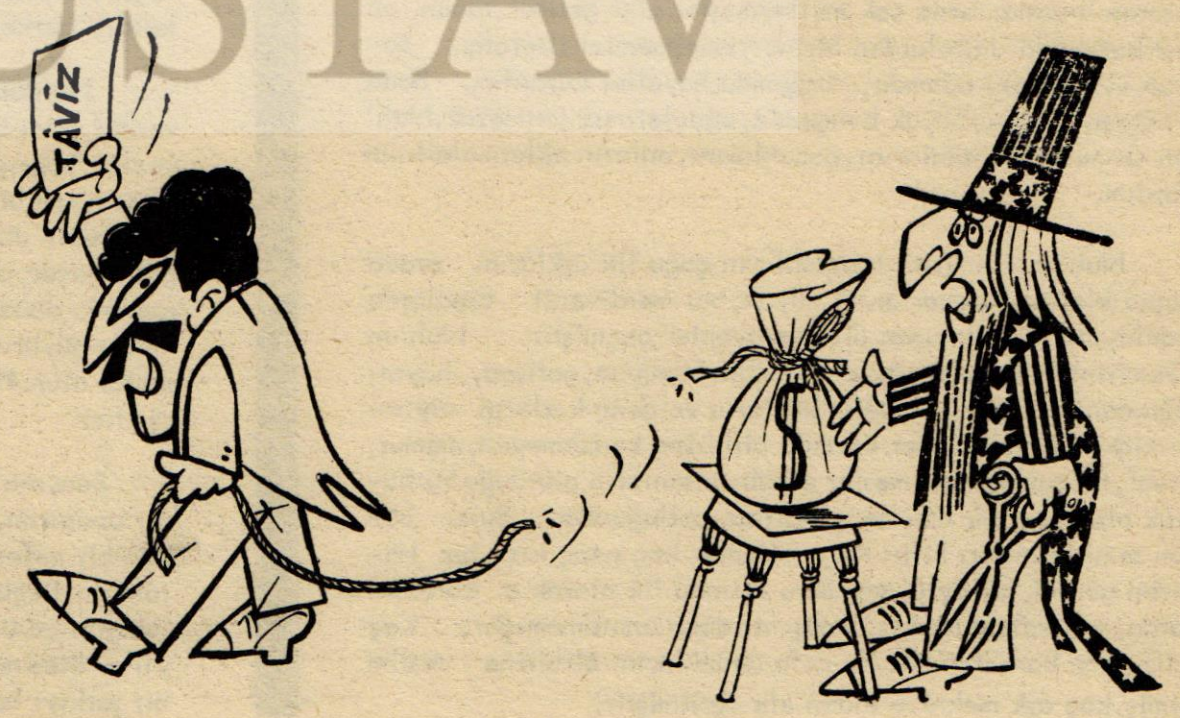

Ecevit — Vermem!..

TUSTAV

BİR HİKAYEMİZ VAR

Oktay AKBAL

NUH'UN GEMİSİ

Nuh'un Gemisi semtin o köşesine ne zaman oturdu, hatırlamıyorum. Herhalde uzun yıllar geçmiştir. Ben gözümü açtığım, dünyayı anlamaya başladığımdanberi onu yerli yerinde gördüm. Bunca zamandır yerinden kıpırdamadı, nasılsa öyle kaldı... Kimbilir ilk defa onunla nasıl tanıştım, unutmuşum. Ama çocukluğumun ilk hayalleri, ilk anıları arasında Nuh'un Gemisinin yeri oldukça büyüktür. Onun avluları, merdivenleri, koridorları, taraçası, çeşitli insanları belleğimden silinmedi. Şimdi bile yolum düşüp önünden geçerken bir tuhaf olduğumu hissederim. İnsan hoşlandığı bir şarkıyı dinlerken, sevdiği bir şiiri okurken nasıl tarif edilemeyen bir şeyler duyarsa, ben de Nuh'un Gemisini her görüşümde öyle olurum. Bir yapının insana neden yakın olduğu ilk bakışta anlaşılmaz. Ama kişioğlunun canlı olmayan nesnelerle, bir sokakla, bir evle, bir kitapla, bir ceketle, bir ayakkabı ile dostlukları görülmüştür. Bunun açıklaması kendi içimizdedir. Anılarımızı biraz eşelemek yeter.

İşte Nuh'un Gemisi de benim çocukluğumun, ilk gençliğimin eşi bulunmaz bir yakını olmuştur. Kendimi kısa pantolonlu, bacak kadar o merdivenlerden tırmanırken görüyor gibiyim. O zamanlar Nuh'un Gemisi demiyordum, orası benim için sadece eğlenecek bir yerdi. Köşe kapmaca, saklambaç, koşmaca için o büyük binaların ne uygun yerleri vardı! Hele taraçası! Bütün Marmara ayağınızın altındadır. Uzaktan bir geminin dumanı görünür. Bir tren Yenikapı'dan gelmiş geçmekte. Sonra ufukta sıralanan dağların hayalleri. Bulutlar ve yüzünüze çarpan rüzgar... Başınızı biraz aşağıya çevirince semti görürsünüz. Tramvaylar geçer, insanlar dolaşır. Bizim ev ilerideki büyük binaların ardındadır. Şu apartıman biraz kısa olsaydı, erik ağaçları görünürdü bile...

Dediğim gibi evimiz Nuh'un Gemisinden birkaç sokak ötede idi. Arada büyük bir cadde, üç sinema vardı. Beş dakikada gidip gelinirdi. Yazın sıcak günlerinde, karlı pazar sabahlarında oraya koşardım. Bütün apartıman çocukları avluya fırlardı. Kartopu savaşı yapılır, çeşitli oyunlar oynanırdı. Nuh'un Gemisindeki hayata bayılırdım. O büyük binalarda oturan insanlar bana çok mutluymuşlar gibi gelirdi. Onun en üst katındaki dairelerden birine yerleşmemizi isterdim. Bazan evimizdeki odamda, yatağımda hayaller kurardım. Bana koskoca evimiz, büyük bahçemiz, ağaçlarımız yetmezdi. Nuh'un Gemisinin insanlarını, çocuklarını, onların eğlencelerini arardım.

Nuh'un Gemisini tanıyanların çoğu ilk aşklarını orada yaşadıklarını hatırlarlar. O büyük, bol merdivenli binalarda edebiyata mal olmayan nice serüvenler geçmiştir. Nuh'un Gemisinde dünyaya gözlerini açan, büyüyen, gelişen, hayatı öğrenen, aşkı tanıyan delikanlıların ve genç kızların sayısını kimse bilemez.. Her katında birbirine benzemeyen, memur, esnaf, tüccar, serbest mesler erbabı insanların oturduğu bu büyük binaların bir ünü de aşklarının bolluğundadır. Bunu bütün semt insanları bilir. Kaç delikanlı kaç genç kızı, bir Haziran güneşi, bir Eylül yağmuru altında ilk olarak o koridorlarda, o merdivenlerde görmüş, bir daha unutamamıştır! Kaç çift gece karanlığında ilk defa dudaklarını birbirine teslim etmiş, kaç aşk mektubu elden ele verilmiştir!

Kaç yıl geçti bilmiyorum. Yalnız bol hanımeli kokusu ile yüklü bir öğle sonunu hatırlıyorum. Henüz çocuk denecek yaştaydım. Gerçi uzun pantolon giyiyor, saçlarımı briyantinle taramaya başlıyor, aşk romanları okuyordum, ama daha çocuktum. Tarih hocasının sert sesinin, kimyacının kırık notunun dünyada her şeyin üstünde sayıldığı günlerdeydi. Babam bir yıl önce ölmüş, çocukluk hayallerim uçmuş, umutlarım bütünüyle kaybolmuştu. Kurduğum bir dünya çöküvermişti. Nuh'un Gemisine yakın olan evimiz satılmış, uzak bir semte taşınmıştık. Artık eskisi gibi değildim. Daha ciddiydim, neşesizdim. Eski alışkanlıklardan, eski gülüşlerden, eski mutluluklardan uzaktaydım. Nuh'un Gemisine uzun zamandır gitmiyor; oradaki küçük dostlarımı, ilk sevgililerimi çoktanberi görmüyordum. Yalnız bazan Nuh'un Gemisini, orada geçen saatlerimi, oynadığımız oyunları, uzun saçlı hırçın bakışlı bir kızı hatırlıyordum.

Uzun zamandır görmemiştim onu. Nasıldı? Herhalde sesi biraz değişmiştir. Gözlerinin derinliği artmış, boyu biraz uzamıştır. Sesi gene heyecanlı, sinirlidir. O şımarık hallerini asla kaybetmemiştir. Durmadan güler, durmadan konuşur.. Son görüşmemizde biraz dargın ayrılmıştık, ama bu, onun bende yaşamasına engel değildi. Artık birgün Nuh'un Gemisine gitmeden edemiyeceğimi anladım. O sırada kötü bir duruma düşmüştük. Babamın ölümü bizi perişan bir hale sokmuştu. Giydiğim elbise hayli yıpranmıştı. Aynada bana bakan bu gözleri, içindeki acıyı, üzerimdeki elbisenin acılı görünüşünü uzun uzun seyrettim. Sanki aynadaki insan bir yabancıydı. Daralmış pantolon, dirseği çıkmış ceketle Nuh'un Gemisine gitmem doğru muydu? Ama o, iyiydi. İnsanları elbiselerinin yeniliğine, eskiliğine göre sevmezdi.

Nuh'un Gemisine o girişimi ve çıkışımı unutamıyacağım. Gene eskisi gibi bol merdivenli, göz alıcı idi. Avluda çocuklar oynuyordu. Gözlerim onu aradı. İlerde oynayan çocukların yanındaydı. Beyaz bir robu, dalgın bir duruşu vardı. Uzaktan onu seyrettim. Neler düşünmekteydi, bense ne hayallerle boğuşuyordum. Birkaç adım atıp seslendim. İrkildi, bana baktı. Bir yabancıya bakar gibiydi. Yanındaki kızlar da oyunu bırakmışlar, beni seyrediyorlardı. "Tanımadın mı" diye mırıldanmışım. İri gözlerini gözlerime dikti, kötü kötü baktı. Başını döndürüverdi. Çocuklar halimle eğleniyorlardı: hepsi kötü elbiseme, buruşuk pantolonuma, sapsarı yüzüme gözlerini dikmişlerdi. Nuh'un Gemisi o anda üzerime yıkıldı. Geri döndüm, koşar gibi kaçarken kapıcının sesi kulağımda kaldı: "Herkes kendi dengiyle, emsaliyle..."

Nuh'un Gemisi hala eski yerinde. Gene aynı merdivenler, aynı bahçe, aynı koridorlar, koşuşan çocuklar, oynayanlar, bağrışanlar... Gene taraçadan Marmara görünür, dumanı tüten bir vapur gelir, Yenikapı önünden bir yelkenli geçer, trenin düdüğü duyulur. Semt insanları ağaçların altından gelir geçer, apartıman sakinleri sabahla işlerine gider, ilk karanlıkla dönerler. Nuh'un Gemisinde insanlar doğar ve ölür; kızlar büyür ve evlenirler; delikanlılar askere gider, iş güç sahibi olur. Her gün yeni bir aşka başlanır, eski bir aşka son verilir.

Ben, ara sıra Nuh'un Gemisini hatırlar, o tarafa doğru bir uzanırım. Büyük parmaklıklı kapısının önünde sigaramdan bir nefes çeker, buradan yıpranmış ceketli, ütüsüz pantolonlu, üzgün bakışlı bir çocuğun umutla girişini, umutsuz çıkışını görür gibi olurum. Sonra sigaramı yere atar, yıllar yıllar ötesinden, o uzak günlerden gelmişe benzeyen eski bir şarkıyı hatırlayarak yürür giderim.

BASIN ŞEHİTLERİ

lara düşürmüşler, hatta öldürmeye teşebbüslerde bile bulunmuşlardır ama, çok şükür ki bu teşebbüslerden ölümle sonuçlananı hiç olmamıştır.

Cumhuriyetten sonra Türk basınının ilk kurbanları, basınımızın altıncı ve yedinci şehitleri, Hürriyet Gazetesi muhabirleri Yüksel Kasapbaşı ve Alaattin Behpur'dur. Bu iki gazeteci, 1967'de Trakyada kardan kapanan yolda bir minübüs içinde haber izlerlerken, yolun kapanması üzerine donarak hayatlarını kaybettiler ve Cumhuriyet Sonrası basınının ilk görev şehitleri sıfatını aldılar.

Basınımızın son şehidi, Kıbrıs'a haber takibine gitmişken daha başka 11 gazeteciyle birlikte rumların eline esir düşen, ellerini ve gözleri bağlandıktan sonra, bindirildiği arabada gözü dönmüş ve Türk düşmanlığı ile azdırılmış bir rumun silahını ateşleyerek ağır yaraladığı, kaldırıldığı hastahanede yapılan bütün tıbbi müdahelelere rağmen kurtarılamayan Adem Yavuz'dur. İlk savaş muhabiri şehidimiz...

Tanrı tümüne rahmet eylesin.

Almanya'dan izinli gelen işçi eski iş arkadaşı tarafından parası için öldürüldü

Almanya'da işçi olarak çalışan ve Adana'ya gezmeye gelen Mustafa Şimşek adlı işçi, 8 yıl önce birlikte çalıştığı arkadaşı İsmail Beynal tarafından bıçak ve keserle delik-deşik edilerek öldürülmüştür.

Cinayet Masası ekiplerinin bir ihbarı değerlendirerek yaptıkları soruşturma sonunda, korkunç cinayet ortaya çıkmıştır.

Cinayet Masası Şefi Cihat Yalım başkanlığındaki ekip Almanya'dan izinli olarak gelen 42 yaşındaki işçi Mustafa Şimşek'in aniden ortadan kaybolmasının nedenini araştırmaya girişmiştir. Mustafa Şimşek'in, eşini Kayseri'ye bıraktıktan sonra Adana'ya gezmeye geldiği ve bir fabrikada birlikte çalıştığı İsmail Beynal adlı 40 yaşlarında işçi ile gezdiğini tesbit etmiştir.

İsmail Beynal'ın evine ani baskın yapılmış ve Mustafa Şimşek'in parçalanmış cesedi ortaya çıkarılmıştır.

Alınan bilgiye göre, İsmail Beynal iş arkadaşı Mustafa Şimşek'i evine davet etmiş, daha önce parasına göz diktiği için arkasından bıçaklayarak öldürmüş, daha sonra keserle parçalamıştır. Sanık cesedi bir kuyuya gömmek için saklamıştır.

İsmail Beynal göz altına alınmış, olayla ilgili kovuşturmaya başlanmıştır.

Almanya'da çalışan Türk işçileri Civata Fabrikası kuruyor

Almanya'da çalışan Türk işçilerinin sermayelerinin birleştirilmesi ile kurulan POR-İŞ civata fabrikasının temeli 8 Ağustos'ta atılmıştır.

Eskişehir Organize Sanayi bölgesinde kurulan Civata Fabrikasının 1975 yılında tamamlanacağını belirten Genel Müdür Necdet Erdoğan şu bilgiyi vermiştir:

"Almanya'da çalışan işçilerimizin sermayesi ile kurulan Civata Fabrikasının temeli atılmıştır. Fabrikanın ilk etabında 40 milyon, ikinci etabında ise 60 milyon lira harcanacaktır. 1975 yılında fabrika üretime başlayacaktır. Yılda 70 milyon ciro ile yüzde 20 kârla çalışacak olan fabrika Türkiye'nin civata ihtiyacını karşılayacaktır."

HAŞHAŞ

yöredeki köylülerimiz hayatlarını sürdürürler. Onun için hiç bir hazırlık yapılmadan, hiç bir tedbir alınmadan bu yörelerde haşhaş ekimine son verilmesi, o yöreler halkının yaşamında doldurulmayacak bir boşluk yaratmıştır. Ve büyük hayal kırıklığı yaratmıştır.

Demokratik bir ülkenin yurttaşına, sen yüzyıllardan beri dedelerinden, atalarından görerek alıştığın şu yaşam yolunu hayat yolunu bırak, sen bıraktıktan sonra biz ilerde sana başka yaşam yolları arayacağız, denemez. Evvela halka yeni bir yaşama yolunun, olanağının bulunduğu gösterilir, o yaşama biçiminin kendisinden daha mutlu daha müreffeh olacağı isbat edilir ondan sonra hiç bir zorlamaya gerek kalmaksızın halk kendiliğinden o yeni yaşam biçimini, yolunu, yeni üretim türünü veya biçimini benimser. Fakat Türkiye'de böyle yapılmamıştır. Bir alternatif geçim yolu, gösterilmeksizin belli yörelerin köylüsü adeta boşlukta ve çaresiz bırakılmıştır. Onun için Hükümetimiz programına uygun olarak, milletimizin isteğine uygun olarak ve öyle inanıyorum ki bütün partilerin isteğine uyarak sözünü ettiğim haşhaş ekimine yeniden izin verme kararını almıştır."

Almanya'da üç Türk işçisine suikast yapıldı

● Alman polisi, Türk işçilerinin kapısının önüne torba içerisinde bırakılan ve üç kişinin ağır yaralanmasına neden olan bombanın, "Kadın meselesi" yüzünden yine Urfalı bir işçi tarafından konulduğunu söylüyor.

Almanya'nın Landshut şehrinin "Neustadt" semtinde oturan üç Türk işçisi gece saat 23.00 sularında işten çıkıp evlerine geldikleri zaman kapılarının önünde buldukları naylon torbaya sarılı bir paketi açınca kendilerini hastanede bulmuşlardır.

Elazığlı Halil eşi Zekiye Ataç ve Antalyalı Tevfik Kuru çalıştıkları Lorenz firmasından ayrılıp eve geldikleri zaman kapı önüne bırakılan torbayı kurcalayınca aniden bir infilak olmuş, çığlık sesleri üzerine etraftan yetişenler üç Türk işçisini de ağır yaralı olarak hastaneye kaldırmışlardır.

Hastanede komaya giren Tevfik Kuru (48) gece yarısı bir helikopterle Münih'deki hastaneye kaldırılmıştır.

Suikast olduğu tahmin ediliyor

Polisin yaptığı ilk araştırmalara göre altı senedir Landshut şehrinde çalışmakta olan Halil Ataç, karısı Zekiye Türkiye'de iken Şengül adında İstanbullu bir kadınla birlikte yaşamıştır. Eşi gelince bu kadını terk etmiş, Şengül de daha sonra Urfalı Müslüm Pamukçu ile arkadaşlığa başlamıştır. Halil'in Şengül hakkında dedikodu ettiği ve bu durumun Urfalı Müslüm Pamukçu ile Şengül Baydagül'ün kulağına gittiğini söyleyen Alman polisi, suikastin Türkler tarafından yapıldığını tahmin etmekte ve Müslüm Pamukçu ile Şengül Baydagül'ü aramaktadır.

Sümerbank yünlü kumaşlarda yüzde 15 indirim yaptı

Sanayi ve Teknoloji Bakanı Abdülkerim Doğru yaptığı basın toplantısında Sümerbank yünlü mamüllerinde yüzde 15 oranında indirim yapıldığını açıklamıştır.

Sanayi ve Teknoloji Bakanı Abdülkerim Doğru "Sümerbank'ın yünlü satışlarında 1974'ün ilk altı ayında yüzde 25 nisbetinde bir azalma olurken, stokları da yüzde 30 oranında artış kaydetmiştir. Böylece stok maliyeti, maliyet unsurları arasında önemli bir seviyeye ulaşmış ve halkımızın satın alma gücünün aşılmasına yol açmıştır." demiştir.

İŞÇİ YATIRIM BANKASI

Sanayi ve Teknoloji Bakanı Doğru Bakanlığının çalışmaları hakkında bilgi vermiş, şöyle konuşmuştur:

"Devlet Sanayi İşçi Yatırım Bankasını Kasım ayında kanun kuvvetinde kararname ile faaliyete geçireceğimizi tahmin ediyorum. Bunun arkasından bölge şirketleri kurulacaktır. Bu konuda Devlet Planlama Teşkilatı ile müşterek çalışmalar devam ediyor. Antalya'da 3 milyar liraya mal olacak kağıt fabrikasının temeli de bu yıl atılacaktır."

CEMİLE

ORHAN KEMAL

BU ROMAN, GRAFİK STÜDYO S REKLAM AJANSINDA RESİMLENDİRİLMİŞTİR

-Neye?

Cıgarasının dibini bir fiskeyle fırlatan Sad-

-Neblim ben.

-Herkes çıkalı milyon oluyor yahu..

-Oluyor amma...

-Haydi birer çay içek!

-Canım istemiyor..Eve gidip vuracam kafa-

-Bacın çıkana kadar içek işte birer çay..

-Boşver..

-Senin Nusret musret içerdeler, münakaşa gırla gidiyor..

-Şimdi neredeyse çıkar Cemile..Hem başım ağrıyor benim..

-Çay parası benden..Korkma

-Çay içecek paramız da mı yok artık..

-Zımpara tozu dalgasını ağaya çıtlatmış mısın ne?

-Kimden duydun?

-Camgöz'den..Onun habibini şaşıracam diyor..

.....

-Sana ne de karışıyon bre oğlum.. Onlarla uğraşılırmı? Bana baksana..Sakala göre tarak vurum..Neme lazım elin keçisiynen koyunu. Şimdi yeni dalgalar dönüyor. Para günü İtalyanı dövecekler. Ona bak sen..

-Sahi mi?

-Onun için, girek de birer çay içek dedim sana, dinlemedin. Hem İtalyanı, hem de İzmir'li Nusret'i filan..Sen geri dur, benden de duymuş olma. Bizim dokuma ustaları el altından ameleyi körüklüyorlar, iplikhane ustası da iplikhane amelesini..Tekmil ustalarnan amele birlik oldu, ağız birliği..Hani haksız da değil..Hangimiz memnunuz? Git gel sakızın dibi..İplik kopuğunu bağlamaktan biz dokuyamıyoruz..Bu paradan hiç umudum yok. İzzet'e bakarsan, sizi alet etmek istiyorlar, karışmayın, size bir faydası yok diyor amma, öyle değil kazın ayağı..İtalyan'ın kabahati olmasa bile, madem onun yüzünden kazançlarımız azalıyor, bassın gitsin, gitmezse Allahını şaşırmak lazım! Amma gene de geriden seyirci olmak en iyisi...Sen zımpara tozu lafını ağzından kaçırmasan iyi edersin!

Saate baktı. On ikiye geliyordu..İplikhane tekmil boşalmış, Boşnak kapıcı kapının demir kanatlarından birini kapamıştı..Kızın çıkıp da kalabalığa karışarak eve gidip gitmediğini düşündü, ihtimal vermedi. Gözünü kapıdan ayırmamıştıki..Son günlerde hep böyle oluyordu. Tekmil işçiler çıkıyor, o neden sonra..Katiple konuşuyordu herhalde..Bunu istemiyor da değildi. Çünkü, oğlan ne de olsa bir katipti, okumuş yazmıştı, laf, söz bilir, medeniyetten anlardı. Deveci Halil ya? Sonra katip İdman Yurdunda sağaçık oynuyordu, memlekette en iyi penaltı atan iki kişi varsa biri oydu...

Başının ağrısı gene başlamıştı. "Şu cenabet çıksa da gidip eve kafayı vursam!" diye düşünüyordu ki, bakkaldan çıkan dokumacı Musa'yı gördü. "Gamsız," diye düşündü.

Yanına gelen Musa:

-Ne bekliyon? diye sordu.

-Hiç..dedi Sadri, bizim enayiyi..

-Neye? Çıkmadı mı?

-Çıkmadı.

Musa göz kırptı:

ŞİİR KÖŞESİ

M.Günhan YILMAZ

İSTANBUL

Sevgili kent
Var mı İstanbul eşin senin?
Hastanende doğdum,
Fatih'ini oynadım sokaklarında.
Parkında
Çıktım ağaçlara
Su bendleri, mahzenler büyülü,
Çekiciydi o yaşta.
Sevgili
Var mı İstanbul eşin
Sende gördüm camilerin en güzelini
Sende sevdim yüce Mimar Sinan'ı
İstanbul, sevgili.
Sende buldum güzel sanatı,
Sultan Selim, Fatih, Süleymaniye, Şehzadebaşı
Camileriyle görkemli
Sultanahmet camii, Dikilitaş
Çeşmesi, müzeleriyle
Sen İstanbul
Var mı eşin başka ülkede?
Sen tümüyle tarih, doğa kent
Düş kurdum yıllarca Fındıklı'da
Kızkulesi, Dolmabahçe Sarayı
Metrelerce yükselen
Denizi sevdim
Çalıştım İstiklâl Caddesinin gürültüsünde
Işıl ışıl vitrinler çekmedi bir kez
Beni çeken sendin tek..
Üstündeki yıldızlar parlak
En parlağı bizim yıldızımızdı,
Ağlatıcıydı ay
Cennet bahçesinin üstünde doğarken,
Deniz üstünde yansıyan güzelliğin
Hayranlıktan şaşkın ay...
Yoksulun doğa içinde seyrettiği
Açlığını bir kez giderdiği kent
Tahtakale, Cibali, Defterdar,
Semt semt işçilerin,
Park Otel, Divan, Hilton
Çaba, savaş
Varlık ve yoksullukla
Alibeyköy gecekondu, susuzluk, tifosuyla
Yine de mutlu.
Senin üstünde doğan yıldızlar, ay
Doğduğunda Esentepe'ye, o işçi çocukları
Çoğu ayakları çıplak,
Karınları tok çorbayla...
O çocuklar
Bozuk yollarda yine de mutludurlar.
İstanbul'um
Havan sağlık, neş'e, mutluluk onlara
Kentlerin en güzeli
Yeryüzü cenneti
İstanbul. İstanbul'um
Sensiz yaşayamayacağım
Kentim.....

HESAP DERSİ

Milyonlar hanesinde istifçiler, vurguncular
Yüzbinler hanesinde sahtekarlar, yalancılar
Onbinler hanesinde yağcılar, sabuncular
Binler hanesinde hancılar, hamamcılar
Yüzler hanesinde semerciler, palancılar
Onlar hanesinde köylümüz, efendimiz
Birler hanesinde biz.

Ümit Yaşar OĞUZCAN